

**STATUT DU PERSONNEL
DU
SECRETARIAT DU CONSEIL NATIONAL DU TRAVAIL**

Arrêté royal du 29 juin 1961

**STATUUT VAN HET PERSONEEL
BIJ HET
SECRETARIAAT VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD**

Koninklijk besluit van 29 juni 1961

(Extrait du Moniteur belge du 22 août 1961)

MINISTERE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL

Arrêté royal fixant le statut du personnel du Secrétariat du Conseil national du Travail

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'article 7 de la loi du 29 mai 1952 organique du Conseil national du Travail dispose que le Roi fixe, sur avis motivé du Conseil, le statut du personnel du Secrétariat du Conseil.

* * *

Avant de passer à l'examen des dispositions de ce statut, il convient de rappeler que la loi du 29 mai 1952 détermine déjà en ce même article 7 les tâches du Secrétariat et donne au Conseil le pouvoir de nommer les membres du personnel du Secrétariat, à l'exception du secrétaire, qui est nommé par le Roi.

Il faut également tenir compte des dispositions de l'arrêté royal du 21 avril 1953 approuvant le règlement d'ordre intérieur du Conseil, notamment : - l'article 9 confiant au Bureau exécutif la tâche de présenter au Conseil les candidats à une fonction au Secrétariat du Conseil national du Travail, en respectant les lois du 3 août 1919 et du 27 mai 1947 - relatives à la réintégration dans leur fonction des belges mobilisés et aux droits de priorité pour l'accession aux emplois publics des anciens combattants et assimilés, - l'article 10, 1er alinéa de ce même règlement stipulant que le Bureau exécutif dispose de tous les pouvoirs nécessaires au fonctionnement du Conseil national du Travail, - l'article 13 concernant l'application de la loi du 28 juin 1932 relative à l'emploi des langues en matière administrative.

Le présent statut se rapproche autant que possible de celui des agents de l'Etat et il y est renvoyé chaque fois que faire se peut. Ce système offre l'avantage de permettre d'appliquer aux agents soumis au présent statut les modifications apportées ultérieurement au statut des agents de l'Etat, spécialement dans le domaine pécuniaire.

(Uittreksel uit het Belgisch Staatsblad van 22 augustus 1961)

MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

Koninklijk besluit tot vaststelling van het Statuut van het personeel bij het Secretariaat van de Nationale Arbeidsraad

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

In artikel 7 van de wet van 29 mei 1952 tot inrichting van de Nationale Arbeidsraad, wordt bepaald dat de Koning op een met redenen omkleed advies van de Raad, het statuut van het personeel van het Secretariaat van de Raad vaststelt.

* * *

Alvorens de bepalingen van dit statuut te onderzoeken dient in herinnering gebracht, dat reeds in artikel 7 van de wet van 29 mei 1952 de opdrachten van het Secretariaat worden omschreven en de Raad de macht wordt verleend de personeelsleden bij het Secretariaat te benoemen, met uitzondering van de secretaris die door de Koning wordt benoemd.

Verder dient er eveneens rekening gehouden te worden met de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 april 1953, waarbij het huishoudelijk reglement van de Raad wordt goedgekeurd, inzonderheid met artikel 9 dat aan het Uitvoerend dagelijks bestuur de taak toevertrouwt om kandidaten voor een betrekking bij het Secretariaat van de Nationale Arbeidsraad aan de Raad voor te stellen, mits eerbiediging der wetten van 3 augustus 1919 en 27 mei 1947 tot verzekering van de wederopnemning van de gemobiliseerde Belgen in hun bediening en tot toekenning van prioriteitsrechten bij het begeven van de openbare betrekkingen der oudstrijders en ermede gelijkgestelden, - met artikel 10, 1e lid van hetzelfde reglement dat bepaalt dat het Uitvoerend dagelijks bestuur over alle bevoegdheden beschikt nodig voor de werking van de Nationale Arbeidsraad, - en met artikel 13 betreffende de naleving van de wet van 28 juni 1932 op het gebruik der talen in bestuurszaken.

Dit statuut benadert zoveel mogelijk dit van het rijkspersoneel en hiernaar wordt bij elke gelegenheid verwezen. Dergelijk stelsel biedt het voordeel op de aan dit statuut onderworpen personeelsleden de wijzigingen, voornamelijk op geldelijk gebied, welke later aan het statuut van het rijkspersoneel worden aangebracht, te laten toepassen.

Lorsque le présent statut s'écarte du statut des agents de l'Etat, il s'inspire tant pour le fond que pour la forme de l'arrêté royal du 29 décembre 1956 fixant le statut du personnel du Secrétariat du Conseil central de l'Economie. Cet organisme a en effet un statut légal identique à celui du Conseil national du Travail et exerce sur le plan économique des missions analogues.

Enfin, bien que l'article 7 de la loi du 29 mai 1952 ait prévu expressément que la nomination des membres du personnel incombait au Conseil, il est souhaitable que d'autres décisions concernant le statut du personnel du Secrétariat soient prises par le Bureau exécutif du Conseil. C'est pourquoi le présent statut, en conformité avec les articles 9 et 10 du règlement d'ordre intérieur établi par le Conseil et approuvé par l'arrêté royal du 21 avril 1953, accorde, au Bureau exécutif les pouvoirs visés aux articles 5, 6, 19, 20 et 24.

* * *

L'article 1er énumère les conditions que doivent remplir les candidats pour être nommés membres du personnel du Secrétariat. Les quatre premières sont les mêmes que celles imposées aux agents de l'Etat par l'article 16 de l'arrêté royal du 2 octobre 1937. La cinquième condition concerne les aptitudes physiques : celles-ci seront constatées par un médecin du Service de Santé administratif, suivant les règles édictées par l'arrêté royal du 30 mars 1939, déterminant les aptitudes physiques requises des candidats aux emplois publics et en réglant la vérification, modifié par l'arrêté du Régent du 1er juillet 1946 et par l'arrêté royal du 24 septembre 1951.

La sixième condition relative à la limite d'âge est identique à celle fixée pour les agents de l'Etat. Les dispenses accordées par l'arrêté royal du 7 juin 1960 modifiant l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'Etat en vue de dispenser de la condition relative à la limite d'âge certains candidats qui appartiennent déjà aux services de l'Etat ou à des organismes d'intérêt public, sont applicables aux candidats à une fonction au Secrétariat du Conseil national du Travail. Enfin, le Conseil ayant souhaité pouvoir éventuellement déroger à la limite d'âge en vue de permettre l'engagement de personnes possédant des connaissances spéciales dont le Secrétariat pourrait tirer profit, le texte proposé lui accorde cette faculté.

La réussite d'un examen d'entrée a été exigée comme septième condition. S'agissant d'un examen et non pas d'un concours, la liberté de nomination conférée au Conseil par la loi reste entière. Dans la détermination des matières et des modalités de cet examen d'entrée, le Bureau exécutif du Conseil devra s'inspirer des épreuves organisées par le Secrétariat permanent de Recrutement du personnel de l'Etat et de la réglementation en vigueur pour les agents de l'Etat (Cf. l'arrêté du 16 mars 1939 du secrétaire permanent au Recrutement sur l'organisation des épreuves de recrutement et d'avancement des agents de l'Etat. Règlement d'ordre modifié par les arrêtés des 5 septembre 1947 et 20 septembre 1960). La coopération de professeurs d'université à qui le Conseil peut faire appel, s'avérera utile lorsqu'il s'agit d'un examen à faire subir à des candidats ayant fait des études supérieures.

Waar het huidig statuut afwijkt van dit van het rijksperoneel, sluit het zowel wat de grond als wat de vorm betreft aan bij het koninklijk besluit van 29 december 1956, tot vaststelling van het statuut van het personeel bij het Secretariaat van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Dit organisme heeft immers een gelijkaardig wettelijk statuut en gelijkaardige opdrachten als de Nationale Arbeidsraad, doch op economisch vlak.

Tenslotte, alhoewel artikel 7 van de wet van 29 mei 1952 nadrukkelijk heeft voorgeschreven, dat de benoeming van personeelsleden door de Raad dient gedaan is het wenselijk dat andere beslissingen inzake het statuut van het personeel van het Secretariaat door het Uitvoerend dagelijks bestuur van de Raad worden getroffen. Overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het huishoudelijk reglement door de Nationale Arbeidsraad opge maakt en goedgekeurd bij koninklijk besluit van 21 april 1953, worden in dit statuut de bij de artikelen 5, 6, 19, 20 en 24 bedoelde machten aan het Dagelijks bestuur toegekend.

* * *

In artikel 1 worden de voorwaarden opgesomd, welke de kandidaten moeten vervullen om tot personeelslid bij het Secretariaat te worden benoemd. De eerste vier zijn dezelfde als voor het rijksperoneel (artikel 16 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937). De vijfde voorwaarde betreft de lichamelijke geschiktheid : deze zal door een geneesheer van de Administratieve Gezondheidsdienst vastgesteld worden, volgens de voorschriften van het koninklijk besluit van 30 maart 1939 tot bepaling en controle van de lichamelijke voorwaarden welke van de kandidaten voor openbare betrekkingen vereist worden, gewijzigd bij het besluit van de Regent van 1 juli 1946 en bij het koninklijk besluit van 24 september 1951 ten einde ze als leidraad te nemen.

De zesde voorwaarde in verband met de leeftijdsgrens is dezelfde als voor het rijksperoneel. De afwijkingen verleend bij het koninklijk besluit van 7 juni 1960 tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende statuut van het rijksperoneel, ten einde sommige kandidaten die reeds tot de Rijksdiensten of tot de instellingen van openbaar nut behoren, vrij te stellen van de leeftijdseis, zijn van toepassing op de kandidaten voor een betrekking bij het Secretariaat van de Nationale Arbeidsraad. Tenslotte vermits de Raad gewenst heeft desgevallend van de leeftijdsgrens te mogen afwijken ten einde de aanwerving mogelijk te maken van personen met bijzondere kundigheden, waarmee het Secretariaat zijn voordeel zou kunnen opdoen, wordt hun deze mogelijkheid door de voorgestelde tekst geboden.

Het slagen in een toegangsexamen werd als zevende voorwaarde gesteld ; daar het om een examen en niet om een wedstrijd gaat blijft de door de wet aan de Raad gewaarborgde vrijheid van benoeming volledig gaaf. Bij het bepalen van de stof en de regelen van het toelatingsexamen zal het Uitvoerend dagelijks bestuur van de Raad zich moeten laten leiden door de proeven georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat voor het rijksperoneel en door de van kracht zijnde reglementering voor de rijksagenten (Cf. het besluit van 16 maart 1939 van de Vaste Wervingssecretaris betreffende de inrichting van examens voor werving en bevordering van het rijksperoneel - Reglement van orde, gewijzigd bij de besluiten van 5 september 1947 en 20 september 1960). De medewerking van universiteitsprofessoren op wie de Raad beroep kan doen, zal van nut zijn, wanneer het een examen betreft voor kandidaten die hogere studiën hebben gedaan.

D'autre part, il est équitable d'autoriser le Conseil à dispenser de l'examen, les candidats qui ont réussi devant le Secrétariat permanent de Recrutement un examen pour une fonction que le Conseil estime analogue, ainsi que les candidats qui ont déjà travaillé dans un organisme parastatal dépendant des ministres de l'Emploi et du Travail ou de la Prévoyance sociale et qui en ont été licenciés à la suite de la suppression de leur emploi. Ce système existe d'ailleurs déjà parmi les établissements publics dépendant desdits ministres.

L'article 2 classe les membres du personnel en quatre catégories comme c'est le cas en ce qui concerne les agents de l'Etat (arrêté royal du 30 mars 1939 sur le classement des agents de l'Etat en catégories, modifié par l'arrêté royal du 27 janvier 1953). Cette classification détermine en même temps la hiérarchie des grades et est par conséquent importante au point de vue de l'avancement de grade (arrêté royal du 7 août 1939 sur le signalement et l'avancement des agents de l'Etat, modifié par les arrêtés royaux des 16 février, 24 juin et 24 septembre 1953. Arrêté royal du 7 juillet 1953, relatif à certains grades des agents de l'Etat, modifié par l'arrêté royal du 13 avril 1955) et de la réaffectation (Cf. arrêté royal du 27 janvier 1953).

En ce qui concerne les diplômes et certificats d'études, le Conseil devra respecter les dispositions de l'arrêté royal du 6 février 1954 et de son annexe, modifié par l'arrêté royal du 16 avril 1956 modifiant l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'Etat en ce qui concerne les diplômes et certificats d'études requis des candidats aux fonctions des administrations de l'Etat.

Suivant le voeu du Conseil, l'article 3 ne prévoit pas de stage et d'examen de fin de stage, mais plutôt une période d'essai assez courte, pendant et à l'issue de laquelle il peut être mis fin aux fonctions de membres du personnel sans préavis, ni indemnité. A l'expiration de cette période d'essai, le membre du personnel est certain de pouvoir achever sa première année de fonction et bénéficier d'une indemnité, en cas de non confirmation de sa nomination.

L'article 4 permet l'engagement de membres du personnel temporaires, soit pour des travaux extraordinaires, - par exemple étude spéciale réclamée par un avis dans un domaine particulier, - soit à titre intérimaire, pour remplacer un membre malade, infirme, suspendu ou mis en disponibilité.

Leur situation est réglée par un contrat qui devra respecter la législation sur le contrat d'emploi et être soumis au délégué du ministre.

Anderzijds is het evenzeer billijk de Raad er toe te machtigen kandidaten van het examen vrij te stellen, die voor het Vast Wervingssecretariaat een examen hebben afgelegd voor een door de Raad gelijkwaardig geacht ambt, alsmede kandidaten die reeds in een van de Ministers van Tewerkstelling en Arbeid of Sociale Voorzorg afhankelijk parastataal organisme hebben gewerkt en er ingevolge ambtsontheffing werden ontslagen : zulk stelsel bestaat trouwens reeds onder de openbare instellingen van genoemde Ministers.

In artikel 2 werden de personeelsleden in vier categorieën ingedeeld, zoals zulks het geval is in de Rijksbesturen (koninklijk besluit van 30 maart 1939 omtrent de indeling in categorieën van het rijkspersoneel, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 januari 1953). Deze klassificering bepaalt tegelijkertijd de hiërarchie der rangen, en is bijgevolg van belang voor de bevordering tot een hogere rang (koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende het signalement en de bevordering van het rijkspersoneel, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 16 februari, 24 juni en 24 september 1953 ; koninklijk besluit van 7 juli 1953 betreffende sommige graden van het Rijkspersoneel, gewijzigd bij koninklijk besluit van 13 april 1955) en voor de wedertewerkstelling (cf. koninklijk besluit van 27 januari 1953).

Wat de diploma's en studiegetuigschriften betreft, moet de Raad de bepalingen in acht nemen van het koninklijk besluit van 6 februari 1954 en zijn bijlage, gewijzigd bij koninklijk besluit van 16 april 1956, tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende statuut van het rijkspersoneel wat betreft de diploma's en de getuigschriften van genoten onderwijs vereist van de kandidaten voor een rijksbetrekking.

Ingevolge de wens van de Raad, voorziet artikel 3 geen stage en einde-stage examen, maar veeleer een tamelijk korte proeftijd, tijdens welke of waarna zonder opzegging noch vergoeding een einde kan gemaakt worden aan het ambt van het personeelslid. Bij het verstrijken van deze proeftijd, is het personeelslid zeker zijn eerste ambtsjaar te kunnen beëindigen en, in geval van niet-bevestiging van zijn benoeming, een vergoeding te zullen krijgen.

Artikel 4 maakt het mogelijk personeelsleden tijdelijk aan te werven hetzij voor buitengewoon werk, - zoals bijvoorbeeld een bijzondere studie ingevolge een advies op een speciaal gebied, - hetzij voorlopig om een ziek, gebrekkig, geschorst of ter beschikking gesteld personeelslid te vervangen.

Hun toestand wordt geregeld door een overeenkomst die rekening moet houden met de wetgeving betreffende het bediendencontract en aan de afgevaardigde van de Minister dient voorgelegd te worden.

Avant de traiter des promotions, l'article 5 établit la hiérarchie des grades prévus à l'article 2. Il y a lieu de signaler à ce sujet que le grade de garçon de bureau, habituellement classé parmi le personnel de maîtrise, gens de métier et de service, a été rangé ici parmi les agents de la quatrième catégorie ; d'ailleurs, il n'est normalement plus exigé de diplômes pour ces agents (Cf. préambule de l'arrêté royal du 6 février 1954 et l'alinéa relatif à la 4e catégorie dans l'annexe dudit arrêté). D'autre part comme il est disposé à l'article 14 que même les agents de la 4e catégorie sont soumis au signalement, ici leur petit nombre, contrairement à la situation à l'Etat (Cf. art. 1er de l'arrêté royal du 7 août 1939 modifié par l'arrêté royal du 29 avril 1952), permet cette solution, - il n'est pas nécessaire de prévoir des conditions spéciales pour les agents de la 4e catégorie et pour ceux normalement classés parmi le personnel de maîtrise.

L'article 5 règle les modalités de promotion des membres du personnel. Si les promotions sont toujours tributaires de trois conditions : vacance, signalement, aptitudes, il n'est cependant pas indispensable de passer par tous les échelons de la hiérarchie. Le passage dans une catégorie supérieure exige deux conditions supplémentaires : ancienneté et examen. L'ancienneté tient compte des services accomplis par l'agent pendant la période d'essai et comme agent temporaire. Quant à l'examen, qui n'est pas un concours, il est organisé également en s'inspirant des méthodes du Secrétariat permanent au Recrutement.

Le dernier alinéa de l'article 5 accorde au Conseil le pouvoir de décider, lorsqu'un emploi prévu au cadre organique est provisoirement ou définitivement inoccupé, qu'il sera procédé à la nomination d'un nouveau membre du personnel, à la désignation d'un membre temporaire ou à la promotion d'un membre de la même catégorie ou d'une catégorie inférieure. Il pourrait également estimer que l'emploi restera inoccupé ou qu'un autre membre sera chargé de ces fonctions en bénéficiant, s'il y a lieu, de l'allocation pour l'exercice de fonctions supérieures.

L'article 6 reprend les dispositions contenues à l'article 23 de l'arrêté royal du 7 août 1939, sur le signalement et l'avancement des agents de l'Etat, modifié par l'arrêté royal du 24 juin 1953 : la publicité donnée aux propositions d'avancement de grade permet aux agents d'introduire une réclamation avant toute nomination.

La date des nominations et avancements est déterminée conformément à l'article 7. Ces dates et leurs preuves sont des éléments qui intéressent avant tout la carrière des agents, leur statut personnel.

* * *

Alvorens over bevorderingen te handelen wordt in artikel 5 de hiërarchie der rangen opgemaakt, zoals zij bij artikel 2 is vastgesteld. In dit verband dient aangestipt dat de rang van bureaujongen, welk gewoonlijk tot het meesters-, vak- en dienstpersoneel wordt gerekend, hier bij de vierde categorie wordt gerangschikt ; van deze personeelsleden worden trouwens normaliter geen diploma's meer geëist (cf. considerans van het koninklijk besluit van 6 februari 1954 en het lid betreffende de vierde categorie in de bijlage van bedoeld besluit). Vermits bovendien in artikel 14 wordt bepaald, dat zelfs de personeelsleden van de vierde categorie aan beoordeling zijn onderworpen - in tegenstelling met hetgeen bij de Staat het geval is (cf. artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 29 april 1952), maakt hun klein aantal deze oplossing mogelijk - is het niet noodzakelijk bijzondere voorwaarden op te leggen voor de ambtenaren van de vierde categorie en voor diegene die gewoonlijk tot het meesterpersoneel behoren.

Artikel 5 stelt de bevorderingsregelen van de personeelsleden vast. Indien de bevorderingen altijd afhankelijk zijn van drie voorwaarden : vacature, signalement en geschiktheid, is het nochtans niet onmisbaar al de rangen van de hiërarchie te doorlopen. Twee bijkomende voorwaarden worden vereist voor een overgang naar een hogere categorie : anciënniteit en examen. De anciënniteit houdt rekening met de volbrachte diensten van het personeelslid gedurende de proeftijd en als tijdelijke. Wat het examen aangaat, dat ten andere geen wedstrijd is, dit wordt eveneens ingericht met zich te laten leiden door de methoden van het Vast Wervingssecretariaat.

Het laatste lid van artikel 5 kent aan de Raad de macht toe van te beslissen, wanneer een betrekking voorzien in het organiek kader voorlopig of definitief onbezet is, of er zal overgegaan worden tot de benoeming van een nieuw personeelslid, tot de aanstelling van een tijdelijke of tot de bevordering van een personeelslid van dezelfde of van een lagere categorie. Hij zou eveneens kunnen oordelen dat de plaats onbezet zal blijven of dat een ander personeelslid met dit ambt zal worden belast, desgevallend met genot van een toelage voor de uitoefening van hogere functies.

In artikel 6 worden de bepalingen overgenomen van artikel 23 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939, betreffende het signalement en de bevordering van het rijks-personeel, gewijzigd bij koninklijk besluit van 24 juni 1953 : de ruchtbaarheid die aan de voorstellen tot bevordering in rang wordt gegeven laat aan de agenten toe klachten in te dienen vóór elke benoeming.

De datum der benoemingen en bevorderingen in rang wordt overeenkomstig artikel 7 vastgesteld. Deze data en het bewijs hiervan hebben vooral belang voor de loopbaan, het persoonlijk statuut van het personeel.

* * *

En ce qui concerne les incompatibilités applicables aux membres du personnel du Secrétariat, prévues à l'article 8 du présent projet, il est renvoyé plus spécialement aux articles 49 et 50 du statut des agents de l'Etat et à l'article 1er de l'arrêté royal du 5 février 1935 relatif aux cumuls en matière de fonctions et d'emplois publics. Il est évident que l'article 51 du statut des agents de l'Etat, qui prévoit que les dérogations aux incompatibilités sont accordées par arrêté royal, délibéré en Conseil des ministres, n'est pas d'application : c'est pourquoi l'article 8, alinéa 2, accorde ce pouvoir en l'occurrence au Conseil. De même, l'arrêté royal du 30 décembre 1939, instituant un comité consultatif permanent pour l'examen des demandes en autorisation de cumuls, ne leur est pas applicable.

* * *

Les devoirs des agents soumis au présent statut sont pratiquement les mêmes que ceux des agents de l'Etat et c'est pourquoi il y est renvoyé par l'article 12 (l'article 9 du statut des agents de l'Etat a été modifié par l'arrêté royal du 5 février 1951 relatif à la défense de la fonction publique).

Cependant, il y a lieu de tenir compte du fait qu'il s'agit d'un établissement parastatal soucieux de son indépendance et que les agents doivent répondre devant le Conseil de la bonne exécution de leur travail ; c'est pour ces motifs que l'article 9 du présent statut s'écarte légèrement en sa première phrase de l'article 7 du statut des agents de l'Etat.

L'article 10 prévoit l'obligation de changer de résidence dans des cas exceptionnels, étant donné que l'article 107, 7°, du statut des agents de l'Etat contenait une disposition difficilement applicable.

La prestation du serment habituel entre les mains du secrétaire est prévue à l'article 11.

* * *

Le chapitre sur le signalement est inspiré des articles 56 à 62 du statut des agents de l'Etat et des articles 1er à 19 de l'arrêté royal du 7 août 1939 sur le signalement et l'avancement des agents de l'Etat, modifié par les arrêtés royaux des 29 avril 1952, 10 mars, 24 septembre, 26 novembre 1953 et 1er septembre 1959.

Toutefois, étant donné le nombre restreint d'agents de la quatrième catégorie, il est prévu qu'ils seront également signalés. Sinon, il aurait fallu prévoir en ce qui les concerne des dispositions relatives à l'avancement de grade et de traitement.

Wat de op de personeelsleden van het Secretariaat toepasselijke onverenigbaarheden betreft, voorzien bij artikel 8 van dit besluit, wordt meer in het bijzonder verwezen naar de artikelen 49 en 50 van het statuut van het rijkspersoneel en naar artikel 1 van het koninklijk besluit van 5 februari 1935 betreffende de cumulatie inzake openbare ambten en bedieningen. Het spreekt vanzelf dat artikel 51 van het statuut van het rijkspersoneel, waarin wordt bepaald dat de afwijkingen van de voorschriften inzake onverenigbaarheid bij in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden toegestaan niet van toepassing is : om deze reden wijst artikel 8, lid 2, bedoelde bevoegdheid toe aan de Raad. Evenmin is het koninklijk besluit van 30 december 1939, houdende instelling van een vast comité van advies voor het onderzoek van de vragen tot inwilliging van cumulaties, op hen toepasselijk.

* * *

De plichten der aan dit statuut onderworpen personeelsleden zijn praktisch dezelfde als deze van het rijkspersoneel en daarom wordt in artikel 12 hiernaar verwezen (artikel 9 van het statuut van het rijkspersoneel werd gewijzigd bij koninklijk besluit van 5 februari 1951 betreffende de verdediging van het openbaar ambt).

Er dient evenwel rekening gehouden met het feit dat het hier om een parastataal organisme gaat, dat prijs op zijn onafhankelijkheid stelt en dat de personeelsleden voor de Raad rekenschap moeten geven over de goede uitvoering van hun opdracht ; hierdoor valt te verklaren dat in de eerste zin van artikel 9 van dit statuut lichtjes wordt afgeweken van artikel 7 van het statuut van het rijkspersoneel.

Artikel 10 voorziet in de verplichting in uitzonderlijke gevallen van verblijfplaats te veranderen, aangezien in artikel 107, 7°, van het statuut van het rijkspersoneel een moeilijk aan te passen bepaling is vervat.

Het afleggen van de gebruikelijke eed in de handen van de secretaris wordt in artikel 11 voorgeschreven.

* * *

Het hoofdstuk over het signalement steunt op artikelen 56 tot 62 van het statuut van het rijkspersoneel en op de artikelen 1 tot 19 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende het signalement en de bevordering van het rijkspersoneel, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 29 april 1952, 10 maart, 24 september, 26 november 1953 en 1 september 1959.

Gezien het klein aantal personeelsleden der vierde categorie, is evenwel bepaald dat zij eveneens zullen beoordeeld worden. Zoniet dienden er wat hen betreft bepalingen aangaande de bevordering tot een hogere rang en wedde getroffen te worden.

L'arrêté royal fixant les modalités de fonctionnement du Secrétariat pourra compléter le présent chapitre, en s'inspirant des dispositions prérappelées : modèles de bulletin de signalement et de fiche individuelle, cotation chiffrée, mention des résultats d'examen, délais pour l'établissement du bulletin et pour son examen par l'intéressé.

* * *

Les membres du personnel du Secrétariat jouissent des mêmes échelles de traitement que les agents de l'Etat, c'est-à-dire que l'arrêté royal du 16 février 1953 portant statut pécuniaire du personnel des ministères, modifié par les arrêtés royaux des 25 novembre 1953, 26 avril 1956, 31 mai 1958 et 28 octobre 1960, leur est applicable. De même, ils sont soumis à l'arrêté royal du 7 juillet 1953 fixant les échelles des grades communs à plusieurs ministères, modifié par les arrêtés royaux des 11 avril 1958 et 28 octobre 1960.

Le cas échéant, il y a également lieu de tenir compte :

- 1° de la loi du 12 avril 1960 unifiant les divers régimes de liaison à l'indice des prix de détail ;
- 2° de l'arrêté royal du 7 juillet 1953, relatif à certains grades des agents de l'Etat, modifié par l'arrêté royal du 13 avril 1955 ;
- 3° de l'arrêté royal du 22 avril 1952, relatif aux bonifications d'ancienneté prévues par l'article 13 de la loi du 3 août 1919 et du 27 mai 1947, modifié par les arrêtés royaux des 16 février 1953, 5 avril 1954 et 2 février 1959 ;
- 4° de l'arrêté royal du 5 février 1954, accordant une bonification de traitement à certains membres du personnel rétribué de l'Etat dont l'entrée en service a été notablement retardée par la guerre 1940-1945.

Toutefois, le fait qu'il s'agit en l'occurrence d'un établissement public permet des dérogations à certaines dispositions assez strictes de l'arrêté royal du 16 février 1953 portant statut pécuniaire du personnel des ministères. Suivant l'importance des décisions à prendre, le Conseil, le Bureau exécutif ou le secrétaire en sont chargés, le délégué du ministre conservant en toutes circonstances son droit de recours.

Het koninklijk besluit tot vaststelling der werkwijze van het Secretariaat zal dit hoofdstuk kunnen aanvullen door uit te gaan van bovenvermelde bepalingen : type, signalementstaat en persoonlijke fiche, waardecijfer, vermelding der examenuitslagen, termijn voor het opmaken van de signalementstaat en voor de inzage ervan door de betrokkene.

* * *

De personeelsleden van het Secretariaat genieten het voordeel van dezelfde weddeschalen als de rijksambtenaren, d.w.z. dat het koninklijk besluit van 16 februari 1953 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 25 november 1953, 26 april 1956, 31 mei 1958 en 28 oktober 1960, op hen toepasselijk is. Zij zijn eveneens onderworpen aan het koninklijk besluit van 7 juli 1953 tot vaststelling van de schalen verbonden aan de gemeenschappelijke graden voor verscheidene ministeries, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 11 april 1958 en 28 oktober 1960.

In voorkomend geval dient eveneens rekening gehouden met :

- 1° de wet van 12 april 1960 tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen ;
- 2° het koninklijk besluit van 7 juli 1953, betreffende sommige graden van het rijkspersoneel, gewijzigd bij koninklijk besluit van 13 april 1955 ;
- 3° het koninklijk besluit van 22 april 1952, betreffende de anciënniteitsbijslag bepaald bij artikel 13 van de wet van 3 augustus 1919 en 27 mei 1947, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 16 februari 1953, 5 april 1954 en 2 februari 1959 ;
- 4° het koninklijk besluit van 5 februari 1954, houdende toekenning van een weddebijslag aan sommige leden van het door de Staat bezoldigd personeel, wier indiensttreding door de oorlog 1940-1945 merkbaar is vertraagd.

Wegens het feit dat het in onderhavig geval over een openbare instelling gaat, kunnen evenwel afwijkingen van sommige vrij nauwkeurige bepalingen van het koninklijk besluit van 16 februari 1953, houdende bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries, worden toegestaan. Naargelang de belangrijkheid der te treffen beslissingen worden de Raad, het Uitvoerend dagelijks bestuur of de secretaris er mede belast, terwijl de afgevaardigde van de minister in alle omstandigheden zijn recht op verhaal behoudt.

<p>a) Le Conseil peut exceptionnellement, moyennant les formalités prévues, déroger au principe édicté à l'article 16 de l'arrêté royal du 16 février 1953, qui rejette dans la détermination des services admissibles toutes les activités prestées dans le secteur privé et dans les services publics (voir également les art. 3, 17 et 23). Cette disposition permet au Conseil d'accorder dans certains cas intéressants, des avantages plus considérables que ceux prévus au régime transitoire dudit arrêté (art. 43 à 48) : en effet, l'agent ne devra pas être entré en fonction au Secrétariat avant le 1er mars 1953 et pourra bénéficier de l'intégralité de son ancienneté, sans tenir compte de la restriction contenue à l'article 45, § 1er. Quant à l'expression "services publics", il faut la comprendre dans le sens très large repris à l'article 47. Il en résulte qu'aucune ancienneté fictive ne peut être accordée et qu'aucune activité exercée dans le secteur privé ne peut être reconnue.</p> <p>De plus, le Conseil obtient le droit de faire les assimilations de barèmes prévues aux articles 21, 26, 27, 45 et 48 dudit arrêté royal. Cette solution est logique et conforme à l'autonomie voulue par le législateur.</p> <p>b) Le Bureau exécutif reçoit la mission de fixer en dehors des cas susmentionnés, le traitement des agents dans l'échelle de leur grade. Dans les circonstances prévues, il ne peut déléguer ce pouvoir au secrétaire, bien qu'il s'agisse de problèmes techniques nécessitant une connaissance approfondie du statut pécuniaire des agents de l'Etat et ne donnant normalement pas lieu à discussion. Mais, ainsi, la décision sera prise avec plus de réflexion, sur la base d'un document communiqué à l'avance aux membres du Bureau et ultérieurement à l'intéressé (art. 7).</p> <p>1° Lors de l'entrée en fonction de l'agent, le Bureau exécutif fixe son traitement au minimum de l'échelle de son grade, sauf s'il doit tenir compte d'une décision du Conseil prise en exécution de la disposition susmentionnée ou d'une réglementation applicable d'office aux agents de l'Etat (par exemple le régime transitoire des articles 43 à 48 de l'arrêté royal du 16 février 1953) ;</p> <p>2° Le régime pécuniaire du personnel des ministères étant sujet à des modifications, il est normal de prévoir que dans ce cas il y a lieu de saisir le Bureau exécutif de l'adaptation au personnel du Secrétariat des nouvelles dispositions ;</p> <p>3° La même solution s'impose en cas de promotion et de rétrogradation ;</p>	<p>a) De Raad kan bij uitzondering en mits vervulling der voorziene formaliteiten afwijken van het in artikel 16 van het koninklijk besluit van 16 februari 1953 voorgeschreven principe, volgens hetwelke bij vaststelling der in aanmerking komende diensten alle diensten gepresteerd in de particuliere sector of in openbare diensten worden verworpen (zie eveneens artikels 3, 17 en 23). Deze bepaling laat de Raad toe in sommige belangrijke gevallen aanzienlijker voordelen toe te kennen dan deze bepaald in het overgangsstelsel van bedoeld besluit (art. 43 tot 48) : het personeelslid zal inderdaad niet voor 1 maart 1953 in dienst moeten getreden zijn bij het Secretariaat en zal het voordeel van zijn volledige anciënniteit genieten zonder rekening te houden met de beperkte bepaling van artikel 45, § 1. Wat de woorden "openbare diensten" betreft, deze moeten worden verstaan in de brede zin die er in artikel 47 aan gegeven wordt. Daaruit volgt dat geen enkele denkbeeldige anciënniteit kan verleend worden en dat geen enkele in particuliere sector uitgeoefende bedrijvigheid kan erkend worden.</p> <p>De Raad verkrijgt bovendien het recht op gelijkstellingen van weddeschalen te doen bedoeld in de artikelen 21, 26, 27, 45 en 48 van genoemd koninklijk besluit. Deze oplossing is logisch en stemt overeen met de door de wetgever gewenste zelfstandigheid.</p> <p>b) Aan het Uitvoerend dagelijks bestuur wordt de opdracht toevertrouwd, buiten de hogergenoemde gevallen, de wedde der personeelsleden in de aan hun rang verbonden schaal vast te stellen. In de bepaalde omstandigheden kan hij deze macht niet aan de secretaris overdragen hoewel het gaat over technische vraagstukken die een grondige kennis der bezoldigingsregeling van het rijkspersoneel vergen en normaliter geen aanleiding tot betwisting geven. De beslissing zal aldus met meer overleg genomen worden op grond van een document dat vooraf aan de leden van het Uitvoerend dagelijks bestuur en later aan belanghebbende wordt medegedeeld (art. 7).</p> <p>1° Bij de indiensttreding van het personeelslid wordt zijn wedde door het Uitvoerend dagelijks bestuur vastgesteld aan het minimum van de aan zijn rang verbonden schaal, behalve indien rekening moet worden gehouden met een door de Raad in uitvoering van hogergenoemde bepaling getroffen beslissing of met een ambtshalve op het rijkspersoneel toepasselijke reglementering (b.v. het overgangsstelsel bepaald bij art. 43 tot 48 van het koninklijk besluit van 16 februari 1953) ;</p> <p>2° Daar de bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries aan wijziging onderhevig is, is het normaal voor te schrijven dat in dergelijk geval de aanpassing der nieuwe bepalingen aan het personeel van het Secretariaat bij het Uitvoerend dagelijks bestuur aanhangig moet worden gemaakt ;</p> <p>3° Dezelfde oplossing is geboden ingeval van bevordering en terugzetting in rang ;</p>
---	---

<p>4° Le Bureau exécutif examine également les cas de perte de services admissibles (art. 21 de l'arrêté royal du 16 février 1953) ;</p> <p>5° Bien que le signalement "insuffisant" ou "mauvais" entraîne automatiquement le retard dans l'octroi de l'avancement de traitement (voir l'article 4 de l'arrêté royal du 1er septembre 1959, qui modifie l'article 25 de l'arrêté royal du 7 août 1939) et bien que l'agent ne jouisse en ce cas que des recours prévus au chapitre du signalement, le Bureau exécutif doit entériner cette conséquence.</p> <p>c) Le secrétaire peut être chargé par le Bureau exécutif d'octroyer les autres avancements de traitement (cfr. circulaire n° 361 du 22 octobre 1953 du Premier ministre, C.D. 32). Dans ce cas, le secrétaire consigne tous les trois mois dans un état récapitulatif les avancements de traitement octroyés et le transmet au délégué du ministre. Il utilise les fiches de traitements prévues dans la circulaire n° 347 du 21 mai 1953 (C.D. 32) émanant de l'Administration générale.</p> <p>Le dernier alinéa de l'article 19 adapte pour les agents soumis au présent statut, l'article 40, § 1er, de l'arrêté royal du 16 février 1953.</p> <p>L'article 20 renvoie à toute la législation qui traite des allocations et indemnités dont bénéficient les agents de l'Etat. Bien que ces dispositions soient sujettes à modifications, il est utile de dresser la liste de ce qui existe actuellement et qui concerne les agents visés par le présent statut :</p> <p>1° Allocation de foyer et allocation de résidence : arrêté du Régent du 16 mars 1950, modifié par les arrêtés royaux du 16 février 1953 et du 31 mai 1958 ;</p> <p>2° Allocations familiales : arrêté du Régent du 16 mars 1950, modifié par l'arrêté royal du 6 mars 1954 ;</p> <p>3° Pécule de vacances et complément familial à ce pécule : arrêté royal du 20 avril 1956, modifié par l'arrêté royal du 5 août 1959 ;</p> <p>4° Logement : arrêté royal du 30 novembre 1950 ;</p> <p>5° Intervention dans les frais de changement de résidence : arrêté du Régent du 8 juillet 1946, modifié par l'arrêté royal du 31 juillet 1952 (cfr. arrêté ministériel du 31 juillet 1946) ;</p> <p>6° Allocations pour l'exercice de fonctions supérieures : arrêté du Régent du 12 avril 1950, modifié par les arrêtés royaux des 27 janvier, 16 février, 25 novembre 1953 et 31 mai 1958 ;</p>	<p>4° Het Uitvoerend dagelijks bestuur onderzoekt eveneens het geval van verlies van de in aanmerking komende diensten (art. 21 van het koninklijk besluit van 16 februari 1953) ;</p> <p>5° Hoewel het signalement "onvoldoende" of "slecht" automatisch een vertraging in de toekenning van een bevordering tot een hogere wedde met zich brengt (zie art. 4 van het koninklijk besluit van 1 september 1959 waarbij artikel 25 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 wordt gewijzigd) en ofschoon het personeelslid in dit geval enkel het voordeel geniet van het in het signalementshoofdstuk bepaald beroep, moet dit gevolg door het Uitvoerend dagelijks bestuur worden bekrachtigd.</p> <p>c) De secretaris kan door het uitvoerend dagelijks bestuur worden belast met de toekenning der andere bevorderingen tot een hogere wedde (zie rondschrjven nr. 361 van 22 oktober 1953 van de Eerste-Minister, D.I. 32). In dit geval worden door de secretaris, om de drie maanden, de toegekende bevorderingen tot een hogere wedde opgetekend in een samenvattende staat, die aan de afgevaardigde van de Minister wordt overgemaakt. Hij gebruikt de weddefiches bepaald bij het rondschrjven nr. 347 van 21 mei 1953 (D.I. 32) uitgaande van het Algemeen Bestuur.</p> <p>Het laatste lid van artikel 19 past, voor de personeelsleden onderworpen aan het huidig statuut, het artikel 40, § 1, van het koninklijk besluit van 16 februari 1953 aan.</p> <p>Artikel 20 verwijst naar de ganse wetgeving in verband met de door het rijkspersoneel genoten toelagen en vergoedingen. Hoewel deze bepalingen aan wijzigingen onderhevig zijn, loont het de moeite de lijst op te maken van hetgeen thans bestaat en betrekking heeft op de bij dit statuut bedoelde personeelsleden :</p> <p>1° Haard- en standplaatstoelage : Regentsbesluit van 16 maart 1950, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 16 februari 1953 en van 31 mei 1958 ;</p> <p>2° Kinderbijslagen : Regentsbesluit van 16 maart 1950, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 maart 1954 ;</p> <p>3° Verlofgeld en gezinstoeslag bij dit verlofgeld : koninklijk besluit van 20 april 1956, gewijzigd bij koninklijk besluit van 5 augustus 1959 ;</p> <p>4° Huisvesting : koninklijk besluit van 30 november 1950 ;</p> <p>5° Bijdrage in de kosten wegens standplaatsverandering : Regentsbesluit van 8 juli 1946, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 juli 1952 (cfr. het ministerieel besluit van 31 juli 1946) ;</p> <p>6° Toelagen voor de uitoefening van hogere functies : Regentsbesluit van 12 april 1950, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 27 januari, 16 februari, 25 november 1953 en 31 mei 1958 ;</p>
---	---

<p>7° Réglementation générale des indemnités et allocations : arrêté du Régent du 29 mars 1950, modifié par l'arrêté royal du 31 juillet 1952 et l'arrêté royal du 30 août 1954 ;</p> <p>8° Allocations pour prestations à titre exceptionnel : arrêté du Régent du 30 mars 1950, modifié par les arrêtés royaux du 5 novembre 1951 et du 30 août 1954 ;</p> <p>9° Indemnité pour frais funéraires aux ayants droit : arrêté du Régent du 31 mai 1950, modifié par l'arrêté royal du 31 octobre 1950 ;</p> <p>10° Réglementation générale en matière de frais de parcours : arrêté royal du 9 janvier 1951, modifié par les arrêtés royaux des 31 juillet 1952 et 16 février 1953 ;</p> <p>11° Indemnité pour frais de séjour : arrêté du Régent du 30 mars 1950, modifié par les arrêtés royaux des 15 janvier 1951, 31 juillet 1952, 16 février 1953 et 30 août 1954 ;</p> <p>12° Allocation au personnel affilié librement à une mutualité reconnue : arrêté royal du 17 octobre 1959.</p>	<p>7° Algemene regeling van de vergoedingen en toelagen : Regentsbesluit van 29 maart 1950, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 juli 1952 en het koninklijk besluit van 30 augustus 1954 ;</p> <p>8° Toelagen wegens buitengewone prestaties : Regentsbesluit van 30 maart 1950, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 5 november 1951 en 30 augustus 1954 ;</p> <p>9° Vergoeding wegens begrafenis-kosten aan de rechtheb-benden : Regentsbesluit van 31 mei 1950, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 oktober 1950 ;</p> <p>10° Algemene regeling inzake reiskosten : koninklijk besluit van 9 januari 1951, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 31 juli 1952 en 16 februari 1953 ;</p> <p>11° Vergoeding wegens verblijfkosten : Regentsbesluit van 30 maart 1950, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 15 januari 1951, 31 juli 1952, 16 februari 1953 en 30 augustus 1954 ;</p> <p>12° Verlening van een toelage aan de personeelsleden die vrij aangesloten zijn bij een erkend ziekenfonds : koninklijk besluit van 17 oktober 1959.</p>
<p>Evidemment, si les agents bénéficient déjà, en vertu de la législation sociale, d'une certaine allocation, le Conseil doit seulement la compléter afin que les agents soient mis sur le même pied que le personnel des Ministères. Normalement, l'attribution d'une indemnité ou d'une allocation doit se faire automatiquement, du moment que les conditions requises sont remplies. Il se fait cependant que dans des cas exceptionnels la réglementation en vigueur prévoit une décision, soit du ministre compétent, soit du ministre des Finances, soit du ministre qui a l'Administration générale dans ses attributions, soit de deux de ces derniers. Sur la trentaine des dispositions de ce genre prévues actuellement pour les agents de l'Etat, il est certain que la plupart ne seront jamais d'application pour le personnel soumis au présent statut. Il était néanmoins nécessaire de préciser, pour les circonstances mentionnées ci-après, que le Bureau exécutif était compétent chaque fois qu'il s'agissait d'une décision ministérielle spéciale ou particulière. Voici les principaux cas visés, en suivant l'ordre des arrêtés précités :</p> <p>1° Désignation de l'agent appelé à remplir les fonctions vacantes d'un agent supérieur en grade (art. 3 de l'arrêté du Régent du 12 avril 1950 réglant l'octroi de l'allocation pour exercice de fonctions supérieures) ;</p> <p>2° Accomplissement des prestations supplémentaires rétribuées (art. 2 de l'arrêté du Régent du 30 mars 1950, réglant l'octroi d'allocations pour prestations à titre exceptionnel, modifié par l'arrêté royal du 5 novembre 1951) ;</p>	<p>Het spreekt vanzelf dat, indien de personeelsleden krachtens : de sociale wetgeving reeds een bepaalde toelage genieten, de Raad deze enkel moet aanvullen, opdat de personeelsleden op dezelfde voet als het personeel der Ministeries zouden staan. Normaliter moet de toekenning van een vergoeding of van een toelage automatisch geschieden, zodra de vereiste voorwaarden vervuld zijn. Het gebeurt nochtans dat in uitzonderlijke gevallen de geldende reglementering een beslissing voorschrijft, hetzij van de bevoegde Minister, hetzij van de Minister van Financiën, hetzij van de Minister tot wiens bevoegdheid het Algemeen Bestuur behoort, hetzij van twee dezer laatsten. Van het dertigtal dergelijke bepalingen, welke thans voor het Rijkspersoneel gelden, staat het vast dat de meeste op het aan dit statuut onderworpen personeel nooit zullen toegepast worden. Het was nochtans noodzakelijk wegens de hierna vermelde omstandigheden te bepalen, dat het uitvoerend dagelijks bestuur bevoegd is, telkenmale het om een bijzondere of particuliere minis-teriële beslissing gaat. Ziehier de voornaamste bedoelde gevallen in de volgorde der vorenvermelde besluiten :</p> <p>1° Aanduiding van een personeelslid dat er toe geroepen is een openstaand ambt van een in rang hogere ambtenaar te bekleden (art. 3 van het Regentsbesluit van 12 april 1950, waarbij de toekenning van de toelage voor de uitoefening van hogere functies wordt geregeld) ;</p> <p>2° Vervulling van bezoldigde bijkomende prestaties (art. 2 van het Regentsbesluit van 30 maart 1950 de toekenning regeld van toelagen wegens buitengewone prestaties, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 5 november 1951) ;</p>

<p>3° Désignation, dans des cas exceptionnels, du ou des bénéficiaires de l'indemnité pour frais funéraires (art. 2 de l'arrêté du Régent du 31 mai 1950) ;</p> <p>4° Autorisation générale ou particulière à tout déplacement (art. 2 de l'arrêté royal du 9 janvier 1951, portant réglementation générale en matière de frais de parcours). Le Bureau pourrait déléguer ce pouvoir au secrétaire, le ministre ayant le même droit de délégation ;</p> <p>5° Refus de remboursement des frais de voyage (art. 2 du même arrêté royal) ;</p> <p>6° Autorisation d'utiliser une motocyclette ou une voiture automobile personnelle pour les besoins du service avec fixation des maxima autorisés (art. 15 de l'arrêté royal du 9 janvier 1951) ;</p> <p>7° Etablissement, dans des cas exceptionnels, d'un régime forfaitaire particulier pour les déplacements au sein de l'agglomération (art. 5 de l'arrêté du Régent du 30 mars 1950, fixant les modalités pour frais de séjour, modifié par l'arrêté royal du 31 juillet 1952) ;</p> <p>8° Autorisation spéciale pour les déplacements hors du royaume avec fixation d'un maximum de la dépense (art. 6 de l'arrêté du Régent du 30 mars 1950 précité) ;</p> <p>9° Refus d'indemniser des séjours abusifs (art. 8 de l'arrêté du Régent du 30 mars 1950 précité) ;</p> <p>10° Réglementation des situations particulières résultant de fonctions itinérantes (art. 9 de l'arrêté du Régent du 30 mars 1950, modifié par l'arrêté royal du 31 juillet 1952).</p>	<p>3° Aanduiding in uitzonderlijke gevallen van de rechthebbende(n) op de vergoeding wegens begrafeniskosten (art. 2 van het Regentsbesluit van 31 mei 1950) ;</p> <p>4° Algemene of bijzondere machtiging voor elke verplaatsing (art. 2 van het koninklijk besluit van 9 januari 1951, houdende algemene regeling inzake reiskosten). Het uitvoerend dagelijks bestuur zou de secretaris deze macht kunnen overdragen, daar de Minister hetzelfde recht tot bevoegdheidsoverdracht bezit.</p> <p>5° Weigering om de reiskosten terug te betalen (art. 2 van hetzelfde koninklijk besluit) ;</p> <p>6° Toelating om in het belang van de dienst gebruik te maken van een eigen moto of auto met vaststelling van de veroorloofde maximumbedragen (art. 15 van het koninklijk besluit van 9 januari 1951) ;</p> <p>7° Vaststelling in uitzonderingsgevallen van een bijzonder forfaitair stelsel voor de verplaatsingen in de schoot der agglomeratie (art. 5 van het Regentsbesluit van 30 maart 1950 tot vaststelling van de vergoedingen wegens verblijfskosten, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 juli 1952) ;</p> <p>8° Bijzondere machtiging voor de verplaatsingen buiten het koninkrijk met vaststelling van het maximumbedrag der uitgaven (art. 6 van het vorenvermelde Regentsbesluit van 30 maart 1950) ;</p> <p>9° Weigering ongewettigde verblijven te vergoeden (art. 8 van het voormeld Regentsbesluit van 30 maart 1950) ;</p> <p>10° Reglementering van de bijzondere toestanden ingevolge reizende ambtsbetrekkingen (art. 9 van het Regentsbesluit van 30 maart 1950, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 juli 1952).</p>
<p>Bien entendu, lorsque la réglementation en vigueur pour les agents de l'Etat prévoit des arrêtés ministériels d'application générale, le Bureau exécutif n'est pas compétent ; c'est ainsi par exemple pour les arrêtés à prendre en vertu de l'arrêté du Régent du 29 mars 1950, portant réglementation générale des indemnités et allocations quelconques et pour les arrêtés à prendre par le ministre des Finances ou le ministre qui a l'Administration générale dans ses attributions, en vue de modifier les taux prévus (art. 10 de l'arrêté du Régent du 30 mars 1950, fixant les indemnités de frais de séjour et art. 23 de l'arrêté royal du 9 janvier 1951, portant réglementation générale en matière de frais de parcours).</p>	<p>Het spreekt vanzelf dat, wanneer de voor de rijksambtenaren geldende reglementering ministeriële besluiten tot algemene toepassing voorschrijft, het uitvoerend dagelijks bestuur onbevoegd is ; zulks geldt b.v. voor de krachtens het Regentsbesluit van 29 maart 1950, houdende de algemene regeling van de vergoedingen en toelatingen van alle aard te treffen besluiten en voor de door de Minister van Financiën en de Minister tot wiens bevoegdheid het Algemeen Bestuur behoort, te nemen besluiten ten einde de bepaalde bedragen te wijzigen (art. 10 van het Regentsbesluit van 30 maart 1950 tot vaststelling van de vergoedingen wegens verblijfskosten en art. 23 van het koninklijk besluit van 9 januari 1951, houdende algemene regeling inzake reiskosten).</p>
<p>Le but de l'article 21 est de permettre aux agents de toucher une indemnité supérieure à celle des personnes soumises à la sécurité sociale, en cas d'accident du travail. Le traitement de la victime n'est pas plafonné à 120 000 francs (comme à l'article 6, alinéa 6, de la loi du 24 décembre 1903 sur la réparation des accidents du travail, modifié par l'article 6 de la loi du 10 juillet 1951) et il est tenu compte des allocations incorporées au traitement (pas les cinq dernières mentionnées plus haut : 8 à 12).</p>	<p>Bij artikel 21 wordt het doel nage-streefd, de personeelsleden in staat te stellen een hogere vergoeding dan deze der aan de maatschappelijke zekerheid onderworpen personen te trekken, in geval van arbeidsongeval. De hoogtegrens der wedde van het slachtoffer is niet op 120 000 frank vastgesteld (zoals in artikel 6, zesde lid, der wet van 24 december 1903, betreffende de vergoeding der schade voort-spruitende uit de arbeidsongevallen, gewijzigd bij artikel 6 der wet van 10 juli 1951), en er wordt met de in de wedde verwerkte toelagen (niet de hiervoor vermelde laatste vijf : 8 tot 12), rekening gehouden.</p>

Il ne faut pas perdre de vue que la victime peut être mise en disponibilité en vertu de l'article 32, 3° du présent statut, et avoir alors intérêt à bénéficier d'une rémunération décente.

L'article 22 permet au Conseil d'allouer en plus des allocations et indemnités susmentionnées, des secours pour situations exceptionnelles, ceci afin de remplacer les services sociaux existant dans les Ministères. Comme il s'agit d'une gratification à charge du Trésor, il est prévu que ces secours ne pourront être accordés que dans les limites du crédit prévu à cette fin (art. 114 de la Constitution). Ce domaine étant fort délicat, il est normal que le Conseil octroie des gratifications avec la plus grande discrétion.

* * *

Le régime disciplinaire prévu au présent statut est fort semblable à celui applicable aux agents de l'Etat (art. 77 à 81 de l'arrêté royal du 2 octobre 1937).

L'article 23 ne reprend évidemment pas la cinquième peine prévue pour les agents de l'Etat : le déplacement, parce qu'elle serait inapplicable en l'occurrence.

En ce qui concerne la désignation des autorités chargées de proposer et de prononcer les peines, il a été tenu compte de la structure du Conseil. Ce dernier, étant chargé légalement de nommer les membres du personnel (sauf le secrétaire), ce qui implique qu'il a aussi le droit de les révoquer, il s'ensuit qu'il devait être chargé de prononcer également la démission d'office qui a le même effet pratique : destitution du titulaire d'une fonction en raison des fautes qu'il a commises.

Les alinéas 2 et 3 de l'article 24 organisent les moyens de défense accordés aux agents auxquels une peine disciplinaire a été infligée. Le Conseil remplace ici les chambres de recours : sa composition (paritaire) est une garantie pour les agents. Eventuellement, les articles 82 à 95 bis du statut des agents de l'Etat serviront de ligne de conduite dans la procédure à suivre en ce domaine.

Une règle spéciale est prévue pour le secrétaire étant donné qu'il est nommé par arrêté royal.

Les articles 25 et 26 sont à rapprocher des articles 80 et 81 du statut des agents de l'Etat.

* * *

Er mag niet uit het oog worden verloren, dat het slachtoffer krachtens artikel 32, 3°, van dit statuut, ter beschikking kan worden gesteld en dan belang er bij kan hebben een fatsoenlijke beloning te ontvangen.

Artikel 22 stelt de Raad in staat benevens de hiervoor vermelde toelatingen en vergoedingen, steun voor uitzonderingstoestanden te verlenen, zulks ten einde in de Ministeries bestaande sociale diensten te vervangen. Daar het hier om een gift ten laste van de Schatkist gaat, wordt bepaald, dat deze steungelden enkel binnen de perken van het hiervoor uitgetrokken krediet (art. 114 der Grondwet) mogen toegekend worden. Wegens de kiesheid van dergelijke aangelegenheden is het normaal dat de Raad de toekenning van bewuste giften met de grootste bescheidenheid omringt.

* * *

De in dit statuut bepaalde tuchtregeling benadert zeer dicht de op het rijkspersoneel toepasselijke regeling (art. 77 tot 81 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937).

Artikel 23 vermeldt vanzelfsprekend de vijfde voor het rijkspersoneel bepaalde straf, de overplaatsing, niet, want zij zou in het onderhavig geval niet kunnen toegepast worden.

Wat de met het voorstellen en het uitspreken van de straffen belaste overheid betreft, werd er rekening gehouden met de structuur van de Raad. Daar deze laatste wettelijk er mede belast is de personeelsleden te benoemen (behalve de secretaris), wat insluit dat hij eveneens de macht heeft ze af te zetten, spruit hieruit voort, dat hij er mede moest belast worden eveneens het ontslag van ambtswege, dat dezelfde praktische uitwerking heeft, uit te spreken : ontzetting van de titularis uit een ambt wegens de fouten die hij begaan heeft.

Bij de tweede en derde leden van artikel 24 worden de verweermiddelen ingericht, welke de personeelsleden, wie een tuchtstraf werd opgelegd, worden verleend. De Raad vervangt hier de kamers van beroep : de (paritaire) samenstelling ervan is een waarborg voor de personeelsleden. De artikelen 82 tot 95 bis van het statuut van het rijkspersoneel zullen gebeurlijk als richtsnoer in verband met de op dit gebied te volgen rechtspleging dienen.

Daar de Secretaris bij koninklijk besluit wordt benoemd, is voor hem een bijzondere regel voorgeschreven.

De artikelen 25 en 26 kunnen met de artikelen 80 en 81 van het statuut van het rijkspersoneel worden vergeleken.

* * *

Aucune difficulté ne se présente en ce qui concerne les congés. L'arrêté royal du 16 mars 1940, relatif aux congés des agents de l'Etat modifié par l'arrêté du Régent du 1er février 1946 et par les arrêtés royaux des 24 août 1951, 13 juillet 1953, 23 mars 1955 et 2 juin 1959 est d'application.

En ce qui concerne la liste des jours de congé officiels, il faut s'en référer à la circulaire 220 du 23 octobre 1948 émanant du Service de l'administration générale.

* * *

L'article 28 accorde au personnel du Secrétariat du Conseil national du Travail le bénéfice du statut syndical des agents des services publics.

En effet, depuis que l'article unique de la loi du 8 mai 1959, modifiant la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, modifiée par l'arrêté royal du 18 décembre 1957, pris en vertu de la loi du 12 mars 1957, a rayé le Conseil national du Travail de la liste des organismes relevant de la catégorie B de la loi du 16 mars 1954 précitée, le statut syndical des agents des services publics fixé par l'arrêté royal du 20 juin 1955 et modifié par les arrêtés royaux des 11 février 1957, 18 février, 2 juin et 10 novembre 1959 n'est plus applicable au personnel du Secrétariat du Conseil national du Travail.

* * *

Le chapitre relatif aux modes d'interruption et de cessation des fonctions est inspiré du même chapitre du statut des agents de l'Etat (art. 101 à 108).

L'article 29 est plus précis que l'article 101 du statut des agents de l'Etat. Il est tenu compte des articles 4 et 17 de l'arrêté royal du 30 mars 1939, relatif à la mise en disponibilité des agents de l'Etat. Le dernier alinéa découle du fait que les agents sont soumis à la sécurité sociale.

L'article 30 concernant les obligations de milice en temps de paix renvoie à l'arrêté royal du 18 mars 1953 déterminant la position administrative des agents appelés à remplir des obligations de milice en temps de paix, modifié par l'arrêté royal du 1er février 1954.

In verband met het verlof doet zich geen enkele moeilijkheid voor. Het koninklijk besluit van 16 maart 1940 betreffende het verlof van het rijkspersoneel, gewijzigd bij het Regentsbesluit van 1 februari 1946 en bij de koninklijke besluiten van 24 augustus 1951, 13 juli 1953, 23 maart 1955 en 2 juni 1959 is toepasselijk.

Voor de lijst der officiële verlofdagen moet naar het rondschriven 220 van 23 oktober 1948 uitgaande van de Dienst van het Algemeen Bestuur worden verwezen.

* * *

Artikel 28 verleent aan het personeel van het secretariaat van de Nationale Arbeidsraad het voordeel van het syndicaal statuut van het personeel der openbare diensten.

Inderdaad sinds het enig artikel van de wet van 8 mei 1959 tot wijziging van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, gewijzigd bij koninklijk besluit van 18 december 1957, genomen in uitvoering van de wet van 12 maart 1957, de Nationale Arbeidsraad heeft geschrapt van de lijst der organismen behorend tot de categorie B van de wet van 16 maart 1954 voornoemd, is het syndicaal statuut van het personeel der openbare diensten, bepaald bij het koninklijk besluit van 20 juni 1955, en gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 11 februari 1957, 18 februari, 2 juni en 10 november 1959 niet meer van toepassing op het personeel van het secretariaat van de Nationale Arbeidsraad.

* * *

Het hoofdstuk omtrent de wijze waarop het ambt onderbroken of neergelegd wordt, werd door hetzelfde hoofdstuk van het statuut van het rijkspersoneel ingegeven (art. 101 tot 108).

Artikel 29 is nauwkeuriger dan artikel 101 van het statuut van het rijkspersoneel. Hierin wordt rekening gehouden met de artikelen 4 en 17 van het koninklijk besluit van 30 maart 1939 betreffende de terbeschikkingstelling van het rijkspersoneel. Het laatste lid spruit hieruit voort dat het personeel aan de maatschappelijke zekerheid onderworpen is.

Artikel 30 nopens de militaire verplichtingen in vreedstijd verwijst naar het koninklijk besluit van 18 maart 1953 tot vaststelling van de administratieve toestand der personeelsleden die opgeroepen worden om militaire verplichtingen in vreedstijd te vervullen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 1 februari 1954.

La réglementation de la suspension préventive, prévue à l'article 31 est plus complète que celle de l'article 102 du statut des agents de l'Etat. Dans un but de facilité et de rapidité, le secrétaire est chargé de la prononcer, en lieu et place de l'autorité qui exerce le pouvoir de nomination. Le Conseil, au moment de la ratification, pourra même suspendre le paiement du traitement. Mais évidemment l'intéressé doit pouvoir se défendre : aussi l'alinéa 2 est là pour le protéger. Comme dans le chapitre sur le régime disciplinaire, une règle spéciale est prévue pour le secrétaire en raison de sa nomination par arrêté royal.

La mise en disponibilité sans préavis fait l'objet de l'article 32 qui est inspiré de l'article 103 du statut des agents de l'Etat et des articles 1er et 17, 2°, de l'arrêté royal du 30 mars 1939 relatif à la mise en disponibilité des agents de l'Etat. On aurait pu envisager de reproduire ici, en les adaptant, les principales dispositions en vigueur pour le personnel des Ministères. Cette méthode aurait alourdi le présent statut de dispositions qui n'auraient peut-être jamais été appliquées.

Aussi, le Roi ou le Conseil, suivant le cas, fixe les conditions de la mise en disponibilité (délai, reprise des fonctions, surveillance médicale, perte de la qualité d'agent, traitement d'attente, mise à la pension, droit de recours devant le Conseil, et à l'avancement etc.) en s'inspirant de l'arrêté royal du 30 mars 1939 précité, modifié par les arrêtés royaux des 18 août 1939, 29 février 1952, 27 janvier, 10 et 18 mars 1953 relatif à la réaffectation des agents de l'Etat. Cette absence de dispositions réglementaires ne peut causer de préjudice à l'agent grâce à la composition du Conseil et à l'intervention éventuelle du délégué du ministre, sur base de l'intérêt général.

De toute façon, certaines catégories d'agents mis en disponibilité bénéficient du minimum de garanties spécifiées aux articles 33 et 34.

Quant à l'article 35, il est grosso modo la reproduction de l'article 107 du statut des agents de l'Etat. L'introduction de l'article indique clairement que le Conseil est obligé de se défaire des agents dans les neuf cas mentionnés. Bien que le 1° puisse paraître superflu puisque, si la nomination est irrégulière, on peut défendre la thèse qu'il n'y a pas de lien juridique, il est néanmoins utile pour le cas où l'agent aurait exercé ses fonctions pendant un certain temps et aurait été payé normalement.

Le 4° reprend le délai de cinq jours au lieu de dix jours (cfr. l'article 17, 3°, de l'arrêté du Régent du 30 avril 1947, fixant le statut des agents temporaires) : la mauvaise volonté de l'agent est déjà ainsi suffisamment démontrée.

De reglementering in verband met de bij artikel 31 bedoelde preventieve schorsing is vollediger dan deze van artikel 102 van het statuut van het rijkspersoneel. Gemakkelijkheids- en vlugheidshalve is de Secretaris er mede belast in de plaats van de overheid, welke de macht tot benoeming uitoefent, de preventieve schorsing uit te spreken. Het staat de Raad zelfs vrij de weddeuitkering op het ogenblik der bekrachtiging te staken. Het spreekt anderzijds vanzelf, dat betrokkene zich moet kunnen verdedigen : het tweede lid werd opgesteld om hem te beschermen. Evenals in het hoofdstuk omtrent de tuchtregeling wordt voor de Secretaris, ingevolge zijn benoeming bij koninklijk besluit een bijzondere regel voorgeschreven.

De terbeschikkingstelling zonder opzegging maakt het voorwerp uit van artikel 32 dat door artikel 103 van het statuut van het rijkspersoneel en de artikelen 1 en 17, 2°, van het koninklijk besluit van 30 maart 1939 betreffende de terbeschikkingstelling van het rijkspersoneel werd ingegeven. Moge-lijkerwijze had kunnen overwogen worden hier de voor naamste voor het personeel der Ministeries geldende bepalingen, na aanpassing, over te nemen. Dergelijke handelswijze zou dit statuut met bepalingen, welke misschien nooit zouden toegepast geworden zijn, verzaard hebben.

Derhalve stelt de Koning of de Raad, al naar het geval, de voorwaarden van de terbeschikkingstelling vast (termijn, het opnieuw bekleden van het ambt, geneeskundig toezicht, verlies van de hoedanigheid van het personeelslid, wachtgeld, oppensioenstelling, recht van beroep bij de Raad, aanspraak op bevordering enz.) met leidraad het vorenvermelde koninklijk besluit van 30 maart 1939 dat gewijzigd werd bij de koninklijke besluiten van 18 augustus 1939, 29 februari 1952, 27 januari, 10 en 18 maart 1953 betreffende de weder tewerkstelling der rijksambtenaren. De afwezigheid van de reglementaire bepalingen kan geen nadeel voor het personeelslid opleveren dank zij de samenstelling van de Raad en de eventuele tussenkomst van de afgevaardigde van de Minister op grond van het algemeen belang.

In elk geval genieten zekere categorieën personeelsleden die ter beschikking zijn gesteld van het minimum van waarborgen gespecificeerd in de artikelen 33 en 34.

Wat nu artikel 35 betreft, zij opgemerkt, dat hierin artikel 107 van het statuut van het rijkspersoneel in grote trekken is overgenomen. De inleiding van het artikel wijst duidelijk er op, dat de Raad verplicht is de zich in de negen vermelde gevallen bevindende personeelsleden te ontslaan. Hoewel 1° overbodig kan lijken vermits, indien de benoeming onregelmatig is, de stelling kan worden verdedigd dat er geen rechtskundige band bestaat, is dit punt niettemin nuttig, indien het personeelslid zijn ambt gedurende een bepaalde tijd zou hebben bekleed en normaal zou betaald worden zijn.

4° neemt de vijfdaagse termijn over in stede van de tiendaagse (cfr. artikel 17, 3°, van het Regentsbesluit van 30 april 1947, houdende vaststelling van het statuut van het tijdelijk personeel) : de slechte wil van het personeelslid is aldus reeds op toereikende wijze bewezen.

Le 7° de l'article 107 du statut des agents de l'Etat ("ceux qui ne se conforment pas à l'obligation de résidence"), n'a pas été repris, mais par contre l'article 10 prévoit une obligation de changer de résidence, qui peut être sanctionnée par une peine disciplinaire. Ce système paraît plus conforme aux moyens de communications actuels et à la nature des obligations des agents d'un secrétariat.

De même, le 10° de l'article 107 du statut des agents de l'Etat (ceux qui sont l'objet d'une démission d'office ou d'une révocation disciplinaire) est dénué de signification et a par conséquent été supprimé du présent arrêté. Cette disposition est remplacée par une autre, inspirée de l'article 108, 2, du statut des agents de l'Etat : ainsi, par le canal de signalement, le Conseil peut se défaire d'un agent qui, sans commettre de fautes graves, est inapte à la profession qu'il exerce, et ce dernier a le moyen de se défendre.

Le dernier alinéa découle de nouveau du fait que le secrétaire est nommé par le Roi : il est inconcevable de prévoir une délibération du Conseil des Ministres pour les autres agents, en cas de non respect de l'article 9 du statut des agents de l'Etat (arrêté royal du 5 février 1951).

L'article 36 fixe l'âge de la pension et sa conséquence (cfr. art. 108, 3°, du statut des agents de l'Etat).

* * *

L'article 37 prévoit un régime exceptionnel en faveur du secrétaire, toujours en raison du fait qu'il est nommé par arrêté royal sur proposition du Conseil. C'est ainsi que :

- 1° Il peut avoir dépassé la limite d'âge fixée (art. 1er, f) ;
- 2° Il ne doit pas subir d'examen d'entrée (art. 1er, g) ;
- 3° Il ne subit pas de période d'essai (art. 3) ;
- 4° Il ne peut être engagé sous contrat (art. 4) ;
- 5° Sa fonction ne peut être acquise par promotion (art. 5 et 6) ;
- 6° La date de sa nomination n'est pas consignée dans les procès-verbaux du Conseil (art. 7) ;
- 7° Il prête le serment prévu au décret du 20 juillet 1831, entre les mains du ministre de l'Emploi et du Travail (art. 11) ;
- 8° Il n'est pas signalé (art. 14 à 18 et 25).

7° van artikel 107 van het statuut van het rijksperoneel ("zij, die de verplichting omtrent de standplaats niet nakomen") werd niet overgenomen, maar artikel 10 schrijft één verplichting tot verblijfplaatsverandering voor, welke door een tuchtstraf kan worden bekrachtigd. Dit stelsel lijkt beter overeen te stemmen met de huidige verkeersmiddelen en met de aard van de verplichtingen der personeelsleden van een secretariaat.

Eveneens is 10° van artikel 107 van het statuut van het rijksperoneel (zij die ambtshalve ontslagen of disciplinair ontzet worden) zonder betekenis en werd bijgevolg in het huidig besluit geschrapt. Deze bepaling werd door een andere vervangen, ingegeven door artikel 108, 2, van het statuut van het rijksperoneel : aldus kan de Raad, bij middel van de beoordeling, zich van een personeelslid ontdoen, die zonder zware fouten te bedrijven, ongeschikt is voor het beroep dat hij uitoefent, terwijl deze laatste zich mag verdedigen.

Het laatste lid spruit nogmaals hieruit voort, dat de secretaris door de Koning wordt benoemd : het is ondenkbaar voor de andere personeelsleden een beslissing van de Ministerraad voor te schrijven in geval van niet-naleving van artikel 9 van het statuut van het Rijksperoneel (koninklijk besluit van 5 februari 1951).

Artikel 36 stelt de pensioenleeftijd en zijn gevolg vast (cfr. art. 108, 3°, van het statuut van het Rijksperoneel).

* * *

Artikel 37 bepaalt een uitzonderingsstelsel ten gunste van de secretaris, steeds omdat hij op de voordracht van de Raad bij koninklijk besluit wordt benoemd. Aldus :

- 1° Mag hij de vastgestelde leeftijdsgrens overschreden hebben (art. 1, f) ;
- 2° Heeft hij geen toegangsexamen af te leggen (art. 1, g) ;
- 3° Legt hij geen proeftijd af (art. 3) ;
- 4° Mag hij met geen contract worden aangeworven (art. 4) ;
- 5° Mag zijn ambt niet bij bevordering verworven worden (art. 5 en 6) ;
- 6° Wordt de datum van zijn benoeming niet in de notulen van de Raad opgenomen (art. 7) ;
- 7° Legt hij de in het decreet van 20 juli 1831 voorziene eed af in handen van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid (art. 11) ;
- 8° Wordt hij niet beoordeeld (art. 14 tot 18 en 25).

Quant à la date d'entrée en vigueur, il n'est plus possible de la fixer à l'entrée en fonction du Secrétariat (11 décembre 1952), même pour le chapitre relatif à la rétribution, en raison du fait que le présent statut se réfère à des dispositions réglementaires postérieures. Il est certain que le faire entrer en vigueur avec effet rétroactif, provoquerait des difficultés. Il est normal qu'il serve de ligne de conduite, même avec effet rétroactif, mais pas d'une façon trop stricte. D'autre part, comme la mise en exécution du présent statut pourrait avoir des effets pécuniaires, il est normal d'en fixer l'entrée en vigueur au premier du mois qui suit sa publication au Moniteur belge.

La section de législation du Conseil d'Etat, saisie de l'avant-projet d'arrêté royal et des trois amendements qui y furent apportés ultérieurement a donné en ses séances des 10 juin 1960 et 22 décembre 1960 les avis qui sont reproduits à la suite du rapport au Roi.

Il a été tenu largement compte des remarques de fond et de forme émises par cette Haute Institution.

Les remarques qui précèdent ont permis d'exposer aussi clairement que possible la portée exacte du présent arrêté.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,

de Votre Majesté,

le très respectueux et très fidèle
serviteur,

Le Ministre de l'Emploi et du Travail,

L. SERVAIS

In verband met de inwerkingtredingsdatum is het niet meer mogelijk deze bij de indiensttreding van het secretariaat (11 december 1952) vast te stellen, zelfs niet voor het hoofdstuk nopens de bezoldiging doordat dit statuut verwijst naar latere reglementsbepalingen. Het staat vast, dat de inwerkingtreding ervan met terugwerkende kracht moeilijkheden zou veroorzaken. Het is normaal, dat hij als leidraad diene, zelfs met terugwerkende kracht, maar niet op een al te strenge wijze. Daar de tenuitvoerbrenging van dit statuut, anderzijds, financiële gevolgen zou kunnen hebben, is het normaal de inwerkingtreding ervan op de eerste van de maand na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad vast te stellen.

De afdeling wetgeving van de Raad van State, waarbij het voorontwerp van koninklijk besluit en de drie amendementen die er later werden aangebracht werden aanhangig gemaakt, heeft op haar vergaderingen van 10 juni 1960 en 22 december 1960 de adviezen uitgebracht die aan het einde van het verslag aan de Koning, zijn opgenomen.

Er werd ruim rekening gehouden met de opmerkingen nopens de grond en de vorm door deze Hoge Instelling uitgedrukt.

Voorafgaande opmerkingen hebben het mogelijk gemaakt zo duidelijk mogelijk de nauwkeurige draagwijdte van dit besluit uiteen te zetten.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,

van Uwe Majesteit,

de zeer eerbiedige en zeer getrouwe
dienaar,

De Minister van Tewerstelling en Arbeid,

L. SERVAIS

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

—

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le ministre du Travail, le 27 mai 1960, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "fixant le statut du personnel du Secrétariat du Conseil national du Travail", a donné le 10 juin 1960 l'avis suivant :

Le projet d'arrêté royal tend à fixer, en application de l'article 7, § 1er, alinéa 2, de la loi du 29 mai 1952, organique du Conseil national du Travail, le statut du personnel du Secrétariat de cet établissement.

* * *

I. - Observations générales

De nombreuses dispositions du projet, notamment les articles 5, alinéa 4, 8, alinéa 2, 10, 17, alinéa 5, 21, 23, alinéa 3, et 29, alinéa 2, attribuent directement au Bureau exécutif le pouvoir de prendre des mesures qui ne sont ni préparatoires, ni de pure exécution, mais constituent, au contraire, des décisions devant lesquelles le Conseil lui-même doit s'incliner.

Or, d'après la loi du 29 mai 1952, le Conseil national du Travail est l'organe de l'établissement public du même nom. Si la dite loi prévoit en son article 6 l'institution d'un bureau exécutif, elle ne confère directement à ce bureau que le pouvoir de prendre des mesures préparatoires ou d'exécution. L'article 7 charge le Conseil de nommer le personnel, à l'exception du secrétaire. Si le même article confère au Roi le pouvoir de fixer le statut du personnel, en d'autres mots, de définir les obligations et droits respectifs du personnel et de l'établissement, cette attribution de compétence n'implique pas que le Roi pourrait, par surcroît, en ce qui concerne les rapports entre le personnel et l'établissement, diminuer les prérogatives du Conseil.

Le Conseil d'Etat estime que le projet devrait ne conférer directement au Bureau exécutif que le pouvoir de prendre des mesures préparatoires et d'exécution sans empiéter sur le pouvoir du Conseil de prendre toutes autres mesures, étant entendu que latitude pourrait être laissée à ce dernier de déléguer le pouvoir de décision au Bureau exécutif dans la mesure où il l'estimerait souhaitable.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

—

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 27e mei 1960 door de Minister van Arbeid verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot vaststelling van het statuut van het personeel bij het secretariaat van de Nationale Arbeidsraad", heeft de 10e juni 1960 het volgend advies gegeven :

Het ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe, op grond van artikel 7, § 1, tweede lid, van de wet van 29 mei 1952 tot inrichting van de Nationale Arbeidsraad, het statuut van het personeel bij het secretariaat van die instelling vast te stellen.

* * *

I. - Algemene opmerking

Een aantal bepalingen van het ontwerp, met name de artikelen 5, vierde lid, 8, tweede lid, 10, 17, vijfde lid, 21, 23, derde lid en 29, tweede lid, verlenen aan het uitvoerend dagelijks bestuur rechtstreeks de bevoegdheid tot het nemen van maatregelen die noch voorbereidend, noch zuiver uitvoerend zijn, maar integendeel beslissingen waarbij de Raad zelf zich moet neerleggen.

Volgens de wet van 29 mei 1952, echter is de Nationale Arbeidsraad het orgaan van de gelijknamige openbare instelling. Zo genoemde wet in artikel 6 de instelling van een uitvoerend dagelijks bestuur voorziet, verleent zij rechtstreeks aan dat bestuur slechts bevoegdheid tot het nemen van voorbereidende of uitvoerende maatregelen. Bij artikel 7 wordt de benoeming van het personeel, met uitzondering van de secretaris, in handen van de raad gelegd. Zo ditzelfde artikel de Koning bevoegdheid verleent om het statuut van het personeel te bepalen, met andere woorden om de onderscheiden rechten en plichten van personeel en instelling te omschrijven, dan sluit deze toekenning van bevoegdheid niet in, dat de Koning ook nog de prerogatieven van de Raad ten aanzien van de verhoudingen tussen personeel en instelling zou kunnen beperken.

Naar het oordeel van de Raad van State dient het ontwerp aan het uitvoerend dagelijks bestuur rechtstreeks alleen de bevoegdheid te verlenen tot het nemen van voorbereidings- en uitvoeringsmaatregelen, terwijl het de bevoegdheid van de Raad om de andere maatregelen te nemen, moet eerbiedigen, met dien verstande dat het aan de Raad de mogelijkheid kan laten om, in de mate waarin deze het wenselijk acht, de bevoegdheid tot beslissen aan het dagelijks bestuur op te dragen.

II. - Observations particulières	II. - Bijzondere opmerkingen
<p>L'alinéa 1er du préambule devrait être rédigé comme suit :</p> <p>"Vu la loi du 29 mai 1952 organique du ...", et en néerlandais :</p> <p>"Gelet op de wet van 29 mei 1952 ..."</p> <p>A l'alinéa 3 du préambule, il convient d'écrire :</p> <p>"Vu l'avis motivé du Conseil national du Travail." L'article 7, § 1er, alinéa 2, de la loi du 29 mai 1952 prescrit, en effet, l'avis motivé du Conseil national du Travail en matière de fixation du statut, et non pas un rapport.</p> <p style="text-align: center;">* * *</p>	<p>Het eerste lid van de aanhef leze men als volgt :</p> <p>"Gelet op de wet van 29 mei 1952 ...", en in het Frans :</p> <p>"Vu la loi du 29 mai 1952 organique du ..."</p> <p>Het derde lid van de aanhef leze men als volgt :</p> <p>"Gelet op het met redenen omkleed advies van de Nationale Arbeidsraad." Artikel 7, § 1, tweede lid, van de wet van 29 mei 1952, schrijft immers een met redenen omkleed advies van de Nationale Arbeidsraad voor het vaststellen van het statuut voor en geen verslag.</p> <p style="text-align: center;">* * *</p>
<p>Dans la version néerlandaise, l'article 1er, alinéa 2, devrait débiter comme suit : "De Raad kan evenwel van het toelatingsexamen vrijstellen ..."</p> <p style="text-align: center;">* * *</p>	<p>Artikel 1, tweede lid, leze men in het Nederlands als volgt : "De Raad kan evenwel van het toelatingsexamen vrijstellen ..."</p> <p style="text-align: center;">* * *</p>
<p>La rédaction suivante est proposée pour l'article 2, alinéa 2 :</p> <p>"Le secrétaire et le greffier sont respectivement égaux en grade au directeur général et au conseiller."</p> <p>L'alinéa 3 est dépourvu de portée normative, car il se borne à annoncer des modifications ultérieures ; il y a donc lieu de l'omettre.</p> <p style="text-align: center;">* * *</p>	<p>Artikel 2, tweede lid, leze men als volgt :</p> <p>"De secretaris en de griffier staan in rang respectievelijk gelijk met de directeur-generaal en de adviseur."</p> <p>Het derde lid is zonder normatieve betekenis, daar het zich er toe beperkt, latere wijzigingen aan te kondigen ; het dient te worden geschrapt.</p> <p style="text-align: center;">* * *</p>
<p>L'article 10 devrait être rédigé comme suit :</p> <p>"Article 10. Ils sont tenus de changer de résidence si, en raison de l'éloignement, ... (à remplir conformément à l'observation générale) ... estime que le bon fonctionnement du service l'exige."</p> <p style="text-align: center;">* * *</p>	<p>Artikel 10 leze men als volgt :</p> <p>"Artikel 10. Zij zijn ertoe gehouden van verblijfplaats te veranderen indien ... (in te vullen overeenkomstig de algemene opmerking) ... wegens de verwijderde ligging ervan oordeelt, dat de goede werking van de dienst zulks vereist."</p> <p style="text-align: center;">* * *</p>
<p>Le Roi n'ayant pas le droit de relever certains agents du serment prescrit par le décret du 20 juillet 1831, l'article 11 est à rédiger comme suit :</p> <p>"Article 11. Le secrétaire prête le serment prescrit par l'article 2 du décret du 20 juillet 1831 entre les mains ... (à compléter)</p> <p>Les autres agents prêtent le même serment entre les mains du secrétaire."</p> <p style="text-align: center;">* * *</p>	<p>Daar de Koning niet het recht heeft sommige personeelsleden te ontslaan van de eed opgelegd bij het decreet van 20 juli 1831, leze men artikel 11 als volgt :</p> <p>"Artikel 11. De secretaris legt de bij artikel 2 van het decreet van 20 juli 1831 voorgeschreven eed af in handen van ... (in te vullen)</p> <p>De andere personeelsleden leggen dezelfde eed af in handen van de secretaris."</p> <p style="text-align: center;">* * *</p>

A propos de l'article 18, alinéa 1er, du projet, il échet de rappeler que l'article 7, § 1er, alinéa 2, de la loi du 29 mai 1952 confie au Roi le soin de fixer les traitements du personnel du Conseil national du Travail. Par voie de conséquence, l'article 2 du projet devra être interprété dans ce sens que l'assimilation qu'il prévoit sera également déterminante pour la fixation des échelles de traitement.

* * *

L'article 27, alinéa 2, du projet prend en considération les services rendus dans des organismes qui exploitent au Congo belge ou dans les territoires sous mandat, des services d'utilité publique "tels qu'ils sont définis à l'article 2 de la loi du 18 mai 1929". Cette disposition légale a été abrogée par l'article 36 de la loi du 2 août 1955 portant péréquation des pensions de retraite et de survie, et remplacée par l'article 22 de cette loi. Si le gouvernement entendait prendre en considération les services rendus dans les "organismes" visés à l'article 22 de la loi du 2 août 1955, la disposition précitée du projet devrait être modifiée en conséquence.

L'article 27, avant-dernier alinéa, du projet dispose : "Les agents en congé de maladie ou pour infirmité sont soumis à la surveillance du médecin désigné par le Bureau exécutif". L'article 1er, e, du projet charge un médecin du service de santé administratif de l'examen médical lors du recrutement. Le rapport au Roi n'explique pas pourquoi le médecin est désigné, tantôt par le Bureau exécutif, tantôt par le service de santé administratif.

* * *

La version néerlandaise du projet appelle, en outre, une série d'observations, qui sont reprises in fine du texte néerlandais du présent avis.

Bij artikel 18, eerste lid, van het ontwerp moge in herinnering worden gebracht dat het de Koning is die, ingevolge artikel 7, § 1, tweede lid, van de wet van 29 mei 1952, de wedden van het personeel van de Nationale Arbeidsraad moet bepalen. Artikel 2 van het ontwerp zal dan ook zo moeten worden geïnterpreteerd dat de aldaar bepaalde gelijkwaardigheid ook beslissend zal zijn voor het vaststellen van de weddeschalen.

* * *

Artikel 27, tweede lid, van het ontwerp neemt in aanmerking de diensten bewezen in organismen die in Belgisch-Congo of in de mandaatgebieden diensten van openbaar nut exploiteren "zoals bepaald bij artikel 2 van de wet van 18 mei 1929". Deze wetsbepaling is opgeheven bij artikel 36 van de wet van 2 augustus 1955 houdende péréquatie der rust- en overlevingspensioenen, en vervangen door artikel 22 van die wet. Mocht het in de bedoeling van de Regering liggen de diensten in aanmerking te nemen, welke doorgebracht zijn in "organismen" bedoeld bij artikel 22 van de wet van 2 augustus 1955, dan zal evengenoemde bepaling van het ontwerp dienovereenkomstig moeten worden gewijzigd.

Artikel 27, voorlaatste lid, van het ontwerp zegt : "De personeelsleden met verlof wegens ziekte of gebrekkigheid zijn aan het toezicht van de door het uitvoerend, dagelijks bestuur aangeduide geneesheer onderworpen". Artikel 1, e, van het ontwerp legt het geneeskundig onderzoek bij de aanwerving in handen van een geneesheer van de administratieve gezondheidsdienst. In het verslag aan de Koning wordt niet verklaard waarom in het ene geval een vanwege het uitvoerend dagelijks bestuur aangestelde geneesheer en, in het andere geval, een geneesheer van de administratieve gezondheidsdienst optreedt.

* * *

III. - Opmerkingen betreffende de Nederlandse tekst

Men schrijve overal "kandidaat", "kandidatuur", "het koninklijk besluit van ..." ; "lid" in plaats van "alineea" ; "instellingen" in plaats van "organismen".

Voorts neme men de volgende voorstellen in aanmerking :

Artikel 1, c : ... geschiktheid ... zoals zij bepaald is ...

Artikel 4 : ... hun aanwerving geschiedt bij contract ...

Artikel 5, tweede en derde lid : ... ontstane vacatures.

Derde laatste lid : ... wanneer de door diensthervattingen gescheiden afwezigheidsdagen moeten worden samengesteld.

Voorlaatste lid : ... aangewezen geneesheer.

Laatste lid : onder aftrek van de vergoedingen die hun ... zijn verschuldigd.

Artikel 29, laatste lid : ... dient te worden gehoord of onderzocht.

Artikel 30, 3° : ... verlof of terbeschikkingstelling.

Laatste lid : Wanneer een ... bepaald ambt ..., is het de taak van het uitvoerend dagelijks bestuur op voorstel van de secretaris te beslissen welke bepaling naar gelang van de omstandigheden dient te worden toegepast ...

Artikel 6, eerste lid : ... worden ter kennis gebracht van ...

Artikel 17, vijfde lid : ... hoger beroep instellen ...

Zevende lid : ... voor zover zij de belanghebbende nadeel zouden kunnen berokkenen, in beraad gehouden totdat een beslissing omtrent de aanvraag om herziening genomen is.

Artikel 18, 5° : ... dient te worden toegepast.

Artikel 25 : ... wat de uitslag der strafvervolgingen ook moge zijn.

Artikel 27 : Als dienstschorsing ... worden beschouwd.

Onder dienstjaar wordt verstaan de duur ... instellingen die in Belgisch-Congo ...

La chambre était composée de MM. : A. Vranckx ; conseiller d'Etat, président ; G. Van Bunnan ; K. Mees ; conseillers d'Etat ; F. Duchene ; F. Van Goethem ; assessseurs de la section de législation ; Mme J. De Koster, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. G. Van Bunnan.

Le rapport a été présenté par M. O. De Leye, substitut.

Le greffier,

(Signé) J. De Koster.

Le président,

(Signé) A. Vranckx.

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de l'Emploi et du Travail, le 14 décembre 1960, d'une demande d'avis sur un projet d'amendements à un projet d'arrêté royal "fixant le statut du personnel du Secrétariat du Conseil national du Travail", a donné le 22 décembre 1960 l'avis suivant :

6° : om in Belgisch-Kongo of in de mandaatgebieden een ambt uit te oefenen bij een overheidsdienst of bij een instelling die diensten van openbaar nut exploiteert.

Artikel 31, eerste lid : ... genieten ... een wachtgeld.

Tweede lid : ... een wachtgeld genieten ... te worden afgetrokken.

Artikel 33, 4° : ... zonder geldige reden ...

5° : zij die het eerste lid van artikel 9 ...

Laatste lid : ... van dit artikel ...

Artikel 36 : Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand na die waarin het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Artikel 37 : Onze Minister van Arbeid is belast met de uitvoering van dit besluit.

De kamer was samengesteld uit de heren : A. Vranckx ; raadsheer van State, voorzitter ; G. Van Bunnan ; K. Mees ; raadsheren van State ; F. Duchene ; F. Van Goethem ; bijzitters van de afdeling wetgeving ; Mevr. J. De Koster, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer G. Van Bunnan.

Het verslag werd uitgebracht door de heer O. De Leye, substituut.

De griffier,

(Get.) J. De Koster.

De voorzitter,

(Get.) A. Vranckx.

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 14e december 1960 door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van amendementen op een ontwerp van koninklijk besluit "tot vaststelling van het statuut van het personeel van het secretariaat van de Nationale Arbeidsraad", heeft de 22e december 1960 het volgend advies gegeven :

Le projet prévoit trois amendements au projet d'arrêté royal fixant le statut du personnel du Secrétariat du Conseil national du Travail, qui a fait l'objet de l'avis du Conseil d'Etat n° 7166 du 10 juin 1960. Etant donné que ces amendements se bornent à insérer dans le projet primitif des dispositions nouvelles et qu'aucune modification n'est apportée au texte même de ce projet, le présent avis tend uniquement à compléter l'avis précédent avec lequel il doit former un tout.

* * *

Le projet ne fait pas mention de l'avis du Conseil national du Travail. Or, en vertu de l'article 7, § 1er, alinéa 2, de la loi du 29 mai 1952 organique du Conseil national du Travail, le Roi ne peut fixer le statut du personnel du Secrétariat sans l'avis motivé du Conseil national du Travail lequel devrait, dès lors, être sollicité.

* * *

Le deuxième amendement, qui a pour but d'insérer un nouvel article entre les articles 16 et 17 du projet primitif, appelle les observations suivantes.

L'absence dans l'amendement comme dans le projet primitif, d'une disposition fixant, à l'exemple de l'article 11 de l'arrêté royal du 7 août 1939 sur le signalement et l'avancement des agents de l'Etat, l'époque de l'attribution ou du renouvellement du signalement, rend superflu le paragraphe 3 de l'article dont l'insertion est envisagée.

La version néerlandaise de cet amendement emploie le terme "signalement", alors que le projet primitif fait uniformément correspondre au terme français "signalement" le mot "beoordeling". Par souci d'unité de la terminologie, il serait préférable de s'en tenir dans la version néerlandaise au terme "signalement", le seul d'ailleurs qu'emploie l'arrêté royal du 7 août 1939. En conséquence, il conviendrait de substituer dans le texte du projet primitif, et plus particulièrement dans celui de ses articles 5, 6 et 14 à 17, le mot "signalement" au mot "beoordeling".

Enfin, la première phrase de l'alinéa 1er de l'article 17 du projet primitif devra être supprimée, le dossier de signalement des agents ne devant plus faire l'objet, en vertu du deuxième amendement, d'un examen annuel.

La chambre était composée de : MM. F. Lepage, conseiller d'Etat, président ; H. Buch ; G. Van Bunnan, conseillers d'Etat ; J. Limpens, R. de Ryke, assesseurs de la section de législation ; Mme J. De Koster, greffier adjoint, greffier.

Het ontwerp bevat drie amendementen op het ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van het statuut van het personeel bij het secretariaat van de Nationale Arbeidsraad, waarover de Raad van State op 10 juni 1960 onder nr. 7166 zijn advies heeft gegeven. Daar deze drie amendementen zich beperken tot het invoegen in het oorspronkelijk ontwerp van nieuwe voorzieningen, terwijl de tekst van dit ontwerp, met uitzondering evenwel van deze drie punten, ongewijzigd blijft, geldt het huidige advies slechts om aanvulling van het eerste en moet het ermee samengaan.

* * *

Het ontwerp verwijst naar geen advies van de Nationale Arbeidsraad. Volgens artikel 7, § 1, tweede lid, van de wet van 29 mei 1952 tot inrichting van de Nationale Arbeidsraad kan de Koning immers het statuut van het personeel van het secretariaat slechts vaststellen op het met redenen omkleed advies van de Nationale Arbeidsraad. Dit advies zou dienen ingewonnen.

* * *

Bij de tekst van het tweede amendement, dat een nieuw artikel wil invoegen tussen de artikelen 16 en 17 van het oorspronkelijk ontwerp, zijn de volgende opmerkingen te maken.

Aangezien noch het amendement, noch het oorspronkelijk ontwerp een bepaling bevatten die, naar het voorbeeld van artikel 11 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende het signalement en de bevordering van het Rijkspersoneel, het tijdstip bepaalt waarop het signalement of het nieuwe signalement zal worden toegekend, kan § 3 van het in te voegen artikel als overbodig vervallen.

Het amendement gebruikt in het Nederlands de term "signalement", terwijl het oorspronkelijk ontwerp overal het woord "beoordeling" als equivalent voor het Frans begrip "signalement" bezigt. Met het oog op een eenvormige terminologie in de Nederlandse tekst van het ontwerp, ware het verkieslijk aan de term "signalement", welke overigens in het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 bij uitsluiting wordt gebruikt, de voorkeur te geven en dienvolgens in de tekst van het oorspronkelijke ontwerp, meer bepaald in de artikelen 5, 6, 14 tot 17, het woord "beoordeling" door "signalement" te vervangen.

Ten slotte zal de tekst van de eerste volzin van artikel 17, eerste lid, van het oorspronkelijk ontwerp moeten geschrapt, aangezien het signalementsdossier van ieder personeelslid ingevolge het tweede amendement niet langer meer telkenjare zal worden onderzocht.

De kamer was samengesteld uit : de heren F. Lepage, raadsheer van State, voorzitter ; H. Buch ; G. Van Bunnan, raadsheren van State ; J. Limpens ; R. de Ryke, bijzitters van de afdeling wetgeving ; Mevr. J. De Koster, adjunct-griffier, griffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. G. Van Bunnan.

Le rapport a été présenté par M. O. De Leye, substitut.

Le greffier,

(Signé) J. De Koster.

Le président,

(Signé) F. Lepage.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer G. Van Bunnan.

Het verslag werd uitgebracht door de heer O. De Leye, substituut.

De griffier,

(Get.) J. De Koster.

De voorzitter,

(Get.) F. Lepage.

29 JUIN 1961 - Arrêté royal fixant le statut du personnel du Secrétariat du Conseil national du Travail (1)

BAUDOUIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir SALUT

Vu la loi du 29 mai 1952, organique du Conseil national du Travail, notamment l'article 7 ;

Vu l'arrêté royal du 21 avril 1953 approuvant le règlement d'ordre intérieur du Conseil national du Travail, notamment les articles 9, 10 et 13 ;

Vu les avis motivés du Conseil national du Travail ;

Vu les avis du Conseil d'Etat ;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Emploi et du Travail,

Nous avons arrêté et arrêtons :

CHAPITRE Ier - Dispositions générales

Article 1er. Ne peuvent être nommés membres du personnel du Secrétariat du Conseil national du Travail que les candidats répondant aux conditions suivantes :

- a) être belge ;
- b) être de conduite irréprochable ;
- c) jouir des droits civils et politiques ;
- d) avoir satisfait aux lois sur la milice ;
- e) posséder les aptitudes physiques nécessaires à l'exercice de la fonction à conférer, telles qu'elles sont déterminées pour les agents de l'Etat ; celles-ci sont constatées par un médecin du Service de Santé administratif ;
- f) sauf décision motivée du Conseil, ne pas avoir atteint la limite d'âge fixée : pour les candidats aux fonctions de la première catégorie, à 35 ans ; pour les candidats aux fonctions de la deuxième, troisième et quatrième catégories, à 30 ans. Ces limites sont portées à 45 ans pour les candidats qui peuvent se prévaloir des dispositions de la loi des 3 août 1949 et 27 mai 1947, et de l'arrêté royal du 17 septembre 1934.

- (1) Références au Moniteur belge :
Loi du 29 mai 1952, Moniteur belge du 31 mai 1952.
Arrêté royal du 21 avril 1953, non publié.

29 JUNI 1961 - Koninklijk besluit tot vaststelling van het statuut van het personeel bij het Secretariaat van de Nationale Arbeidsraad (1)

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden,
HEIL

Gelet op de wet van 29 mei 1952 tot inrichting van de Nationale Arbeidsraad, inzonderheid op artikel 7 ;

Gelet op het koninklijk besluit van 21 april 1953 tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van de Nationale Arbeidsraad, inzonderheid op de artikelen 9, 10 en 13 ;

Gelet op de met redenen omklede adviezen van de Nationale Arbeidsraad ;

Gelet op de adviezen van de Raad van State ;

Op de voordracht van Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I - Algemene bepalingen

Artikel 1. Tot personeelsleden bij het secretariaat van de Nationale Arbeidsraad kunnen alleen worden benoemd de kandidaten die aan de volgende vereisten voldoen :

- a) Belg zijn ;
- b) van onberispelijk gedrag zijn ;
- c) de burgerlijke en politieke rechten genieten ;
- d) aan de militiewetten hebben voldaan ;
- e) de vereiste lichamelijke geschiktheid tot het uitoefenen van het te begeben ambt bezitten, zoals zij bepaald is voor het Rijkspersoneel ; deze wordt door een geneesheer van de Administratieve Gezondheidsdienst vastgesteld ;
- f) behoudens met redenen omklede beslissing van de Raad, de leeftijdsgrens niet hebben bereikt, welke vastgesteld is op 35 jaar wat de kandidaten voor betrekkingen der eerste en op 30 jaar wat de kandidaten voor betrekkingen der tweede, derde en vierde categorieën betreft. Bedoelde leeftijdsgrenzen worden op 45 jaar gebracht voor de kandidaten die aanspraak kunnen maken op het bepaalde bij de wet van 3 augustus 1919 en 27 mei 1947, en bij het koninklijk besluit van 17 september 1934.

- (1) Verwijzingen naar het Belgisch Staatsblad : Wet van 29 mei 1952, Belgisch Staatsblad van 31 mei 1952 ; Koninklijk besluit van 21 april 1953, niet gepubliceerd.

Sont toutefois dispensés de la condition relative à la limite d'âge, les candidats visés à l'article 16 bis de l'arrêté royal du 2 octobre 1937, portant le statut des agents de l'Etat.

- g) avoir subi avec succès un examen d'entrée ; les matières et les modalités de cet examen sont déterminées par le Bureau exécutif.

Toutefois, le Conseil peut dispenser de l'examen d'entrée :

- 1° les candidats ayant subi avec succès un concours d'admission au stage pour une fonction définitive de l'Etat jugée analogue ;
- 2° les candidats ayant exercé des fonctions dans les organismes parastataux soumis à la tutelle des ministres de l'Emploi et du Travail ou de la Prévoyance sociale et en ayant été licenciés à la suite de la suppression de leur emploi.

Art. 2. Les agents sont classés en quatre catégories, conformément aux dispositions du statut des agents de l'Etat.

[...] (1)

Les diplômes et certificats d'études requis des candidats, pour être nommés à un emploi relevant d'une de ces catégories, sont les mêmes que ceux dont la possession est requise pour la nomination à un emploi relevant de la catégorie correspondante des agents de l'Etat.

Art. 3. L'agent entrant en service est nommé à l'essai pour trois mois.

Pendant et à l'issue de cette période, il peut être mis fin aux fonctions de l'agent, sans préavis ni indemnité.

La nomination de l'agent doit toutefois être confirmée par le Conseil à la fin de la première année de fonction.

L'absence de confirmation met fin aux fonctions de l'agent.

Une indemnité égale à son dernier traitement mensuel lui est accordée dans ce cas.

Art. 4. Le Conseil peut également, pour des travaux extraordinaires ou à titre intérimaire, engager des agents à temps. Leur engagement se fait par un contrat respectant les lois relatives au contrat d'emploi.

-----
(1) Arrêté royal du 18 décembre 1979 portant fixation du cadre organique du personnel du Secrétariat du Conseil national du Travail et modifiant l'arrêté royal du 29 juin 1961 fixant le statut du personnel du Secrétariat du Conseil national du Travail (M.B. 25.12.1979).

De kandidaten bedoeld in artikel 16 bis van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, houdende statuut van het rijkspersoneel, worden evenwel vrijgesteld van de leeftijdsvoorwaarde.

- g) met goed gevolg een toelatingsexamen hebben afgelegd ; de stof en de modaliteiten hiervan worden door het uitvoerend dagelijks bestuur vastgesteld.

De Raad kan evenwel van het toelatingsexamen vrijstellen :

- 1° de kandidaten die met goed gevolg een wedstrijd voor toelating tot de stage in een gelijkaardig geachte vaste rijksbetrekking hebben afgelegd ;
- 2° de kandidaten die in parastatale instellingen onder de voogdij van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid of van Sociale Voorzorg functies hebben uitgeoefend en ingevolge de afschaffing van hun ambt hieruit ontslagen worden.

Art. 2. De personeelsleden worden in vier categorieën ingedeeld, overeenkomstig de bepalingen van het statuut van het rijkspersoneel.

[...] (1)

De diploma's en studiegetuigschriften die van de kandidaten worden vereist om tot een ambt van één deze categorieën te worden benoemd, zijn dezelfde als die welke vereist zijn voor de benoeming tot een ambt der overeenstemmende categorie van het rijkspersoneel.

Art. 3. Het in dienst tredend personeelslid wordt voor drie maanden op proef benoemd.

Gedurende en bij het verstrijken van deze termijn kan het personeelslid zonder opzegging noch vergoeding worden ontslagen.

De benoeming van het personeelslid moet evenwel op het einde van het eerste ambtsjaar door de Raad worden bevestigd.

Het uitblijven van deze bevestiging maakt een einde aan het ambt van het personeelslid.

In zodanig geval wordt hem een vergoeding ten bedrage van zijn laatste maandwedge uitgekeerd.

Art. 4. De Raad kan eveneens tijdelijke personeelsleden voor het uitvoeren van buitengewoon of tussentijds werk aanwerven. Hun aanwerving geschiedt bij contract, met inachtneming van de wetten betreffende de arbeidsovereenkomst voor bedienden.

-----
(1) Koninklijk besluit van 18 december 1979 tot vaststelling van het organiek kader van het personeel van het Secretariaat van de Nationale Arbeidsraad en tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 juni 1961 tot vaststelling van het statuut van de Nationale Arbeidsraad (B.S. 25.12.1979).

Art. 5. La hiérarchie des grades est établie conformément aux règles du statut des agents de l'Etat.

Dans les limites des vacances qui se produisent dans le cadre organique, les avancements de grade à l'intérieur d'une même catégorie sont accordés par le Conseil, sur avis motivé du Bureau exécutif, aux agents qui ont obtenu le meilleur signalement et ont été jugés aptes à remplir les fonctions attachées au grade à conférer.

Quels que soient leurs diplômes et leur âge, les agents de la deuxième, troisième et quatrième catégories peuvent, après quatre ans de fonction effective, être admis à faire partie de la catégorie immédiatement supérieure, dans les limites des vacances qui se produisent dans le cadre organique, si leur signalement porte au moins la mention "bon", s'ils sont jugés aptes à remplir les fonctions attachées au grade à conférer et s'ils subissent avec succès un examen d'accession à la catégorie supérieure. Les matières et les modalités de cet examen sont déterminées par le Bureau exécutif.

Lorsqu'un emploi prévu au cadre organique est provisoirement ou définitivement inoccupé, il appartient au Conseil de décider, sur proposition du secrétaire, laquelle des dispositions suivantes il y a lieu, suivant les circonstances, d'appliquer ; soit l'article premier, soit l'article 4, soit l'alinéa 2, soit l'alinéa 3 du présent article.

Art. 6. Les propositions d'avancement de grade sont notifiées au personnel intéressé, c'est-à-dire aux agents qui, d'après leur signalement, sont susceptibles d'être nommés à l'emploi à conférer.

L'agent qui s'estime lésé peut, dans les dix jours de la notification, introduire sa réclamation devant le Bureau exécutif avant toute décision.

Il peut, à sa demande, être entendu par le Bureau exécutif.

Art. 7. La date des nominations et avancements de grade est consignée dans les procès-verbaux des réunions du Conseil et est notifiée aux intéressés par extrait, certifié conforme par le secrétaire.

CHAPITRE II - Des incompatibilités

Art. 8. Les incompatibilités applicables aux agents de l'Etat, le sont également au personnel soumis au présent statut.

A la demande écrite des intéressés, le Conseil peut accorder des dérogations, sur rapport du secrétaire, notamment lorsqu'il s'agit de la gestion d'intérêts familiaux.

Art. 5. De de hiërarchie der rangen wordt opgemaakt overeenkomstig de regels van het statuut van het Rijkspersoneel.

De bevorderingen tot een hogere rang in eenzelfde categorie worden binnen de grenzen der in het organiek kader ontstane vacatures door de Raad, op met redenen omkleed advies van het uitvoerend dagelijks bestuur, aan de personeelsleden verleend, die het beste signalement hebben bekomen en die voor het uitoefenen van de functies verbonden aan het te begeben ambt geschikt worden geacht.

De personeelsleden der tweede, derde en vierde categorie kunnen, ongeacht hun diploma's en hun leeftijd, na vier jaren werkelijke dienst en binnen de grenzen der in het organiek kader ontstane vacatures tot de onmiddellijke hogere categorie worden toegelaten, indien hun signalementsstaat tenminste "goed" vermeldt, indien zij voor het uitoefenen van de functies verbonden aan het te begeben ambt geschikt worden geacht en indien zij met goed gevolg een examen voor overgang naar de hogere categorie afleggen. De stof en de modaliteiten van dit examen worden door het uitvoerend dagelijks bestuur vastgesteld.

Wanneer een in het organiek kader bepaald ambt voorlopig of definitief onbezet is, is het de taak van de Raad op voorstel van de secretaris te beslissen welke bepaling naargelang van de omstandigheden dient te worden toegepast : hetzij artikel één, hetzij artikel 4, hetzij het 2e of het 3e lid van onderhavig artikel.

Art. 6. De voorstellen tot bevordering tot een hogere rang worden ter kennis gebracht van het belanghebbend personeel, te weten aan de personeelsleden die, volgens hun signalement, in aanmerking komen om in het te begeben ambt te worden benoemd.

Het personeelslid dat zich benadeeld acht, mag binnen tien dagen na de kennisgeving en vóór elke beslissing, bij het uitvoerend dagelijks bestuur zijn bezwaren indienen.

Betrokken personeelslid kan, op zijn aanvraag, door het uitvoerend dagelijks bestuur gehoord worden.

Art. 7. De datum der benoemingen en bevorderingen tot een hogere rang wordt in de notulen der vergaderingen van de Raad vermeld en ter kennis van de belanghebbenden gebracht door middel van een uittreksel dat door de secretaris voor eensluidend is verklaard.

HOOFDSTUK II - Onverenigbaarheid

Art. 8. De op het Rijkspersoneel toepasselijke gevallen van onverenigbaarheid gelden eveneens voor het aan onderhavig statuut onderworpen personeel.

Op schriftelijk verzoek van de betrokkenen, kan de Raad op grond van een verslag van de secretaris afwijkingen toestaan, onder meer wanneer het om het beheer van familiebelangen gaat.

CHAPITRE III - Des devoirs

Art. 9. Les agents doivent, en toutes occasions, veiller à la sauvegarde des intérêts dont le Conseil a la garde. Ils sont tenus d'accomplir personnellement et consciencieusement des obligations de service qui leur sont imposées.

Ils exécutent ponctuellement leurs ordres de service et accomplissent leur tâche avec zèle et exactitude.

Ils ne peuvent suspendre l'exercice de leurs fonctions sans autorisation préalable.

Art. 10. Ils sont tenus de changer de résidence si, en raison de l'éloignement, le Conseil estime que le bon fonctionnement du service l'exige.

Art. 11. Le secrétaire prête le serment prescrit par l'article 2 du décret du 20 juillet 1931 entre les mains du ministre de l'Emploi et du Travail.

Les autres agents prêtent le même serment entre les mains du secrétaire.

Art. 12. Les articles 8 et 12 de l'arrêté royal du 2 octobre 1937, portant statut des agents de l'Etat, sont applicables aux agents soumis au présent statut.

Art. 13. Outre l'application éventuelle des lois pénales, toute contravention aux dispositions du présent chapitre sera punie de l'une des peines disciplinaires édictées par l'article 23 du présent statut.

CHAPITRE IV - Du signalement

Art. 14. Le signalement est obligatoire pour tous les agents. Il a pour objet d'éclairer le Conseil, le Bureau exécutif et le secrétaire sur la valeur et les aptitudes de l'agent, son rendement et son mérite.

Art. 15. Tout agent peut prendre connaissance de son dossier de signalement.

Art. 16. Le dossier de signalement contient notamment une fiche individuelle qui relate les faits ou constatations précises favorables ou défavorables, susceptibles de servir d'éléments d'appréciation.

HOOFDSTUK III - Plichten

Art. 9. De personeelsleden dienen bij elke gelegenheid voor de vrijwaring van de aan de Raad toevertrouwde belangen te zorgen. Zij zijn ertoe gehouden de hun opgelegde dienstverplichtingen persoonlijk en nauwgezet na te komen.

Zij moeten hun dienstorders stipt uitvoeren en hun taak ijverig en nauwkeurig vervullen.

Zonder voorafgaande toelating mogen zij de uitoefening van hun ambt niet stopzetten.

Art. 10. Zij zijn ertoe gehouden van verblijfplaats te veranderen indien de Raad wegens de verwijderde ligging ervan oordeelt, dat de goede werking van de dienst zulks vereist.

Art. 11. De secretaris legt de bij artikel 2 van het decreet van 20 juli 1931 voorgescreven eed af in handen van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

De andere personeelsleden leggen dezelfde eed af in handen van de secretaris.

Art. 12. De artikelen 8 tot 12 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, houdende statuut van het Rijkspersoneel, zijn op de aan onderhavig statuut onderworpen personeelsleden toepasselijk.

Art. 13. Benevens de gebeurlijke toepassing der strafwetten, zal elke inbreuk op de bepalingen van dit hoofdstuk met één der bij artikel 23 van onderhavig statuut vastgestelde tuchtstraffen worden bestraft.

HOOFDSTUK IV - Signalement

Art. 14. Alle personeelsleden zijn aan het signalement onderworpen. Het heeft tot doel de Raad, het uitvoerend dagelijks bestuur en de secretaris in te lichten omtrent de waarde, de geschiktheid, het rendement en de verdiensten van het personeelslid.

Art. 15. Ieder personeelslid kan van zijn beoordelingsdossier kennis nemen.

Art. 16. Het beoordelingsdossier bevat onder meer een individuele fiche met vermelding der feiten of nauwkeurige gunstige of ongunstige bevindingen, welke als beoordelingsgrond kunnen dienen.

Ces relations et constatations ne peuvent toutefois avoir trait qu'à l'exercice de la fonction ou à la vie privée dans ses rapports avec la fonction. Elles doivent être visées par l'intéressé au moment où elles sont actées sur la fiche individuelle.

Art. 17. § 1. Le signalement est attribué pour la première fois dans l'année qui suit celle de l'entrée en fonction de l'agent.

§ 2. Un nouveau signalement est attribué aux agents dans les cas suivants :

- 1° si, depuis l'attribution de leur dernier signalement, des faits ou constatations défavorables susceptibles de diminuer ce signalement ont été inscrits à leur fiche individuelle ;
- 2° si, depuis l'attribution de leur dernier signalement, des faits ou constatations favorables susceptibles d'améliorer ce signalement, ont été inscrits à leur fiche individuelle ;
- 3° si, depuis l'attribution de leur dernier signalement, ils ont été nommés à un grade autre que celui dont ils étaient titulaires au moment de cette attribution ;
- 4° s'ils le demandent à leur supérieur hiérarchique immédiat.

Art. 18. A la suite de l'examen du dossier de signalement, le supérieur hiérarchique immédiat remplit un bulletin de signalement et propose au secrétaire, en vue d'exprimer les éléments y contenus, l'une des mentions suivantes :

"Très bon" - "Bon" - "Insuffisant" - "Mauvais".

Le bulletin de signalement est revu et visé par les supérieurs hiérarchiques de l'intéressé et doit être obligatoirement visé par lui.

Le signalement est attribué par le secrétaire.

L'intéressé est informé de toute décision qui ne serait pas conforme aux propositions.

S'il s'estime lésé par la mention de signalement qui lui est attribuée, il a la faculté de se pourvoir en appel devant le Conseil, dans les dix jours de la notification de cette mention.

Le Conseil se prononce dans le délai de trois mois.

Lorsque la candidature de l'agent qui a introduit une demande en révision est susceptible d'être prise en considération pour un avancement de grade, les propositions d'avancement sont tenues en suspens jusqu'après décision sur la demande en révision dans la mesure où elles pourraient léser l'intéressé.

Bedoelde vermeldingen en bevindingen mogen evenwel slechts betrekking hebben op de ambtsuitoefening of op het privaat leven in verband met het ambt. Ze moeten door de betrokkene voor gezien worden getekend op het ogenblik dat ze op de individuele fiche worden opgetekend.

Art. 17. § 1. Het signalement wordt voor de eerste maal toegekend in het jaar volgend op dat van de ambtsaanvaarding van het personeelslid.

§ 2. In de volgende gevallen wordt een nieuw signalement toegekend :

- 1° zo, sedert de toekenning van hun laatste signalement, ongunstige feiten of bevindingen, die dit signalement kunnen verslechteren, op hun individuele fiche worden opgetekend ;
- 2° zo, sedert de toekenning van hun laatste signalement, gunstige feiten of bevindingen, die dit signalement kunnen verbeteren, op hun individuele fiche werden opgetekend ;
- 3° indien zij, sedert de toekenning van hun laatste signalement, werden benoemd tot een andere graad dan deze welke zij bezaten op het ogenblik dat hun dit signalement werd toegekend ;
- 4° zo zij het aanvragen aan hun naasthogere hiërarchische meerdere.

Art. 18. Ingevolge het onderzoek van het beoordelingsdossier, vult de naasthogere hiërarchische meerdere een signalementsstaat in en stelt hij ter uitdrukking der hierop voorkomende inlichtingen de secretaris één der volgende vermeldingen voor :

"Zeer goed" - "Goed" - "Onvoldoende" - "Slecht".

De signalementsstaat wordt herzien en geïllustreerd door de hiërarchische meederen van de betrokkene en moet door laatstgenoemde verplicht voor gezien worden getekend.

Het signalement wordt door de secretaris toegekend.

Elke beslissing, die niet met de voorstellen zou overeenstemmen, wordt de betrokkene medegedeeld.

Indien hij zich door de hem toegekende signalementsvermelding benadeeld acht, kan hij binnen tien dagen na de kennisgeving van bedoelde vermelding bij de Raad hoger beroep instellen.

De Raad doet uitspraak binnen een termijn van drie maanden.

Wanneer de kandidatuur van een personeelslid dat een vraag tot herziening heeft ingediend in aanmerking kan komen voor een bevordering tot een hogere graad, worden de bevorderingsvoordrachten voor zover zij de belanghebbende nadeel zouden kunnen berokkenen, in beraad gehouden tot dat een beslissing omtrent de aanvraag om herziening genomen is.

CHAPITRE V - De la rétribution

Art. 19. Les agents jouissent des mêmes échelles de traitements que les agents de l'Etat de fonctions et de qualifications équivalentes.

Toutefois, le Conseil peut, à titre exceptionnel, sur proposition écrite du secrétaire, et par décision motivée, déroger aux dispositions relatives aux services admissibles pour les agents de l'Etat, en tenant compte aussi des services fournis dans les services publics.

Il peut aussi faire les assimilations de barèmes réservées en ce qui concerne les agents de l'Etat à l'accord conjoint du ministre compétent et du ministre qui a l'Administration générale dans ses attributions.

Sur rapport du secrétaire, le Bureau exécutif fixe le traitement de tout agent dans l'échelle de son grade, notamment :

- 1° lors de son entrée en fonction ;
- 2° en cas de modification du statut pécuniaire ;
- 3° en cas de changement de grade ;
- 4° en cas de perte de services admissibles ;
- 5° lorsqu'il y a lieu d'appliquer l'article 25 de l'arrêté royal du 7 août 1939 sur le signalement et l'avancement des agents de l'Etat.

Le Bureau exécutif peut charger le secrétaire d'accorder les autres avancements de traitement. Ceux-ci sont consignés trimestriellement dans un état récapitulatif, qui est transmis au délégué du ministre.

Le traitement des agents est payé mensuellement et par anticipation. Toutefois, pendant la période d'essai, il est payé à terme échu.

Art. 19bis. Les membres du personnel contractuel bénéficient d'une pension complémentaire selon les mêmes conditions et modalités que celles définies aux articles 2 et 3bis de l'arrêté royal du 11 février 1991 fixant les droits individuels pécuniaires des personnes engagées par contrat de travail dans les services publics fédéraux. (1)

Art. 20. Les agents bénéficient des mêmes indemnités et allocations que les agents de l'Etat, sous déduction des indemnités et allocations résultant de la législation sociale, lorsqu'elles font double emploi.

-----
(1) AR du 17 février 2021 instaurant une pension complémentaire en faveur de certains membres du personnel de la fonction publique fédérale et modifiant l'AR du 29 juin 1961 fixant le statut du personnel du secrétariat du Conseil national du Travail (M.B. 24.02.2021).

HOOFDSTUK V - Bezoldiging

Art. 19. De personeelsleden genieten dezelfde weddeschalen als het Rijkspersoneel met gelijkwaardige functies en benamingen.

Nochtans kan de Raad, bij wijze van uitzondering op schriftelijk voorstel van de secretaris en bij een met redenen omklede beslissing, afwijken van de bepalingen inzake de voor het Rijkspersoneel in aanmerking komende diensten door mede rekening te houden met de in openbare diensten verrichte diensten.

Hij kan eveneens de gelijkstellingen van weddeschalen bepalen, hetgeen voor het Rijkspersoneel voorbehouden is aan het gezamenlijk overleg van de bevoegde Minister en de Minister tot wiens bevoegdheid het Algemeen bestuur behoort.

Op grond van een verslag van de secretaris stelt het uitvoerend dagelijks bestuur de wedde van ieder personeelslid in de schaal van zijn rang vast, met name :

- 1° bij zijn ambtsaanvaarding ;
- 2° in geval van wijziging der bezoldigingsregeling ;
- 3° in geval van verandering van rang ;
- 4° in geval van verlies van in aanmerking komende diensten ;
- 5° wanneer artikel 25 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939, betreffende het signalement en de bevordering van het Rijkspersoneel dient te worden toegepast.

Het uitvoerend dagelijks bestuur kan de secretaris opdracht geven de overige bevorderingen tot een hogere wedde te verlenen. Deze worden om de drie maanden vermeld in een overzichtsstaat die aan de afgevaardigde van de Minister wordt toegezonden.

De wedde der personeelsleden wordt maandelijks vooruitbetaald. Gedurende de proeftijd wordt ze evenwel na vervallen termijn uitbetaald.

Art. 19bis. De contractuele personeelsleden genieten van een aanvullend pensioen onder dezelfde voorwaarden en nadere regels zoals deze bedoeld in de artikelen 2 en 3bis van het koninklijk besluit van 11 februari 1991 tot vaststelling van de individuele geldelijke rechten van de personen bij arbeidsovereenkomst aangeworven in de federale overheidsdiensten. (1)

Art. 20. De personeelsleden genieten dezelfde vergoedingen en toelagen als het Rijkspersoneel, na aftrek van de uit de maatschappelijke wetgeving voortvloeiende vergoedingen en toelagen, wanneer hierdoor een tweede uitkering ontstaat.

-----
(1) KB van 17 februari 2021 tot invoering van een aanvullend pensioen aan sommige personeelsleden van het federale openbare ambt en tot wijziging van KB van 29 juni 1961 tot vaststelling van het statuut van het personeel bij het secretariaat van de Nationale Arbeidsraad (B.S. 24.02.2021).

Lorsque la réglementation en vigueur pour les agents de l'Etat prévoit une décision ministérielle spéciale ou particulière, le Bureau exécutif est compétent.

Art. 21. Les agents bénéficient d'avantages pécuniaires identiques à ceux qui sont prévus par la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, ainsi que par les lois et arrêtés subséquents. Toutefois, pour le calcul des indemnités prévues par cette législation, il est tenu compte du traitement de la victime, augmenté des allocations ne couvrant pas de charges réelles.

Art. 22. Dans les limites du crédit prévu à cette fin, le Conseil peut allouer des secours pour situations exceptionnelles aux agents ou à leurs ayants droit.

CHAPITRE VI - Du régime disciplinaire

Art. 23. Les peines disciplinaires sont :

- 1° le rappel à l'ordre ;
- 2° la réprimande ;
- 3° le blâme ;
- 4° la retenue de traitement ;
- 5° la suspension disciplinaire ;
- 6° la réduction de traitement ;
- 7° la rétrogradation ;
- 8° la démission d'office ;
- 9° la révocation.

Art. 24. Les peines disciplinaires énumérées aux 1°, 2° et 3° de l'article précédent sont prononcées par le secrétaire ; la démission d'office et la révocation par le Conseil sur rapport du Bureau exécutif ; les autres peines par le Bureau exécutif, sur rapport du secrétaire.

L'agent doit, en tous cas, être préalablement entendu ou interpellé par l'autorité qui a le pouvoir de prononcer la peine. Il doit être mis à même de faire valoir ses moyens de défense et peut se faire assister.

Il peut, dans le délai de dix jours francs à partir de la notification de la peine, exercer un droit de recours devant le Conseil pour les peines prononcées par le secrétaire ou par le Bureau exécutif.

En ce qui concerne le secrétaire, les peines disciplinaires énumérées aux 1°, 2°, 3° et 4° de l'article précédent sont prononcées par le ministre de l'Emploi et du Travail, et les autres peines par le Roi, chaque fois après consultation du Conseil.

Art. 25. Toute peine fait l'objet d'une inscription au dossier de signalement de l'agent. Les peines énumérées aux 1°, 2° et 3° de l'article 23 sont rayées, après deux années au moins de services irréprochables.

Art. 26. Les actions pénales sont suspensives de la procédure et du prononcé disciplinaire.

Wanneer de voor het Rijkspersoneel geldende reglementering een bijzondere of afzonderlijke ministeriële beslissing voorschrijft is het uitvoerend dagelijks bestuur bevoegd.

Art. 21. De personeelsleden genieten dezelfde geldelijke voordelen als die welke bepaald zijn in de wet op de vergoeding der uit arbeidsongevallen voortspruitende schade, alsmede bij de latere wetten en besluiten. Voor de berekening van de bij die wetgeving bepaalde vergoedingen wordt evenwel rekening gehouden met de wedde van het slachtoffer, verhoogd met de toelagen welke geen werkelijke lasten dekken.

Art. 22. Binnen de grenzen van het daartoe uitgetrokken krediet kan de Raad de personeelsleden of hun rechtverkrijgenden in uitzonderlijke toestanden geldelijke hulp verlenen.

HOOFDSTUK VI - Tuchtregeling

Art. 23. De tuchtstraffen zijn :

- 1° de terechtwijzing ;
- 2° de berisping ;
- 3° de blaam ;
- 4° de inhouding van wedde ;
- 5° de disciplinaire schorsing ;
- 6° de terugzetting in bezoldiging ;
- 7° de terugzetting in rang ;
- 8° het ontslag van ambtswege ;
- 9° de afzetting.

Art. 24. De onder 1°, 2° en 3° van voorgaand artikel vermelde tuchtstraffen worden door de secretaris uitgesproken, het ontslag van ambtswege en de afzetting door de Raad, op grond van een verslag van het uitvoerend dagelijks bestuur ; de andere straffen door het uitvoerend dagelijks bestuur op grond van een verslag van de secretaris.

Het personeelslid moet in ieder geval vooraf gehoord of ondervraagd worden door de overheid, die bevoegd is om de straf uit te spreken. Het moet in de mogelijkheid worden gesteld zijn verweermiddelen te doen gelden, en mag zich hiertoe laten bijstaan.

Het personeelslid kan, binnen een termijn van tien volle dagen na de kennisgeving van de straf, beroep instellen bij de Raad wat de door de secretaris of het uitvoerend dagelijks bestuur uitgesproken straffen betreft.

Wat de secretaris betreft, worden de onder 1°, 2°, 3° en 4° van voorgaand artikel opgesomde tuchtstraffen door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, en de andere straffen door de Koning, telkens na raadpleging van de Raad, uitgesproken.

Art. 25. Elke straf wordt in het beoordelingsdossier van het personeelslid ingeschreven. De onder 1°, 2° en 3° van artikel 23 opgesomde straffen worden na tenminste twee jaar onberispelijke dienst geschrapt.

Art. 26. Strafvervolgingen schorsen de procedure en de tuchtuitspraak.

Quel que soit le résultat de ces actions, l'autorité compétente reste juge de l'application des peines disciplinaires.

CHAPITRE VII - Des congés

Art. 27. Les agents sont soumis, en ce qui concerne les congés, au régime des agents de l'Etat.

CHAPITRE VIII - Du statut syndical

Art. 28. Le statut syndical des agents des services publics est applicable aux agents soumis au présent statut.

CHAPITRE IX - Des modes d'interruption et de cessation des fonctions

Art. 29. Sont considérées comme suspension de service avec conservation du droit à l'avancement de grade et de traitement :

- 1° la suspension préventive non convertie en peine disciplinaire ;
- 2° les absences dues à la maladie ou à l'infirmité, à condition que ces absences n'excèdent pas :
  - . trois mois pour les agents ayant moins de dix ans de service ;
  - . six mois pour les agents ayant dix ans et moins de vingt ans de service ;
  - . neuf mois pour les agents ayant vingt ans et moins de trente ans de service ;
  - . douze mois pour les agents ayant trente ans de service et plus.

Par année de service, il faut entendre la durée des services effectifs rendus à partir de l'âge de 19 ans, y compris les services temporaires, intérimaires ou provisoires admissibles pour le calcul de la pension de retraite, ainsi que les services rendus à l'administration du Congo belge ou des territoires sous mandat ou des organismes exploitant au Congo belge ou dans ces territoires des services d'utilité publique, tels qu'ils sont définis à l'article 22 de la loi du 2 août 1955. Ne sont pas pris en considération, les services militaires accomplis avant l'admission dans les cadres administratifs.

Pour les invalides de guerre, les chiffres fixés ci-dessus en ce qui concerne le nombre d'années de service nécessaires sont réduits de moitié.

Les jours d'absence qui ne sont pas séparés par une reprise de service de plus de six mois sont additionnés pour former les périodes de trois, six, neuf ou douze mois indiquées ci-dessus.

De bevoegde overheid beslist over de toepassing der tuchtstraffen, wat de uitslag der strafvervolgingen ook moge zijn.

HOOFDSTUK VII - Verlof

Art. 27. In zake verlof is het personeel aan het stelsel van het rijkspersoneel onderworpen.

HOOFDSTUK VIII - Syndicaal statuut

Art. 28. Het syndicaal statuut van het personeel der openbare diensten is van toepassing op het aan dit statuut onderworpen personeel.

HOOFDSTUK IX - Wijzen waarop het ambt onderbroken of neergelegd wordt

Art. 29. Als dienstschorsing met behoud van het recht op bevordering tot een hogere graad en een hogere wedde worden beschouwd :

- 1° de niet in tuchtstraf omgezette preventieve schorsing ;
- 2° de afwezigheid wegens ziekte of gebrekkigheid, mits ze niet meer bedraagt dan :
  - . drie maanden voor de personeelsleden met minder dan tien jaar dienst ;
  - . zes maanden voor de personeelsleden met tien jaar en minder dan twintig jaar dienst ;
  - . negen maanden voor de personeelsleden met twintig jaar en minder dan dertig jaar dienst ;
  - . twaalf maanden voor de personeelsleden met dertig en meer jaren dienst.

Onder dienstjaar wordt verstaan de duur der sedert de negentienjarige leeftijd werkelijk verstrekte diensten, met inbegrip van de tijdelijke, interimaire of voorlopige diensten, die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen, alsook van de diensten verstrekt aan het bestuur van Belgisch-Kongo of van de mandaatsgebieden of van de instellingen die in Belgisch-Kongo of in deze gebiedsdelen diensten van openbaar nut exploiteren, zoals bepaald bij artikel 22 der wet van 2 augustus 1955. De vóór de toelating in het administratief kader vervulde militaire diensten worden niet in aanmerking genomen.

Voor de oorlogsinvaliden worden de hierboven vastgestelde cijfers betreffende het vereist aantal dienstjaren met de helft verminderd.

De afwezigheidsdagen, welke niet door een diensthervatting van meer dan zes maanden zijn gescheiden, worden samengeteld om de voormelde tijdperken van drie, zes, negen of twaalf maanden uit te maken.

Les délais d'absence sont calculés de date à date, si les congés comportent une durée ininterrompue et sur la base uniforme de trente jours par mois, lorsqu'il s'agit de totaliser les absences séparées par des reprises de service.

Les agents en congé de maladie ou pour infirmité sont soumis à la surveillance du médecin désigné par le service de santé administratif.

Ils ont droit à leur rémunération normale d'activité, sous déduction des indemnités qui leur sont dues par l'assurance maladie-invalidité ou l'assurance accidents de travail.

Art. 30. La position administrative des agents appelés à remplir des obligations de milice en temps de paix est déterminée conformément aux dispositions réglant la situation des agents de l'Etat se trouvant dans la même situation.

Art. 31. La suspension prévue au 1° de l'article 29 est une mesure d'ordre prononcée par le secrétaire, toutes les fois que l'intérêt du service ou du public requiert qu'un agent soit tenu à l'écart du Secrétariat.

Dans le mois de son prononcé, elle doit être ratifiée par le Conseil qui décide éventuellement de suspendre également le paiement du traitement. Elle ne pourra être prolongée au-delà de trois mois, que par décision du Conseil. A la demande de l'intéressé, cette décision devra être revue par le Conseil tous les trois mois. L'agent doit être préalablement entendu ou interpellé par le Conseil.

En ce qui concerne le secrétaire, ladite suspension est prononcée par le Roi, l'intéressé ayant été préalablement entendu ou interpellé par le ministre de l'Emploi et du Travail.

Art. 32. Les agents peuvent être, sans préavis, mis en disponibilité, par l'autorité qui exerce le pouvoir de nomination, aux conditions fixées par celle-ci :

- 1° par défaut d'emploi ou par retrait d'emploi, dans l'intérêt du service ;
- 2° pour cause de mission spéciale ;
- 3° pour cause de maladie ou d'infirmité n'entraînant pas l'inaptitude définitive au service mais provoquant des absences dont la durée excède les limites fixées au 2° de l'article 29 ; de même, lorsqu'au cours d'une période de deux ans au minimum, l'agent a obtenu, en une ou plusieurs fois, un nombre total de jours de congé ou de disponibilité, pour cause de maladie ou d'infirmité, qui dépasse la moitié du nombre de jours de la période considérée ;
- 4° pour motif de convenance personnelle ;
- 5° pour remplir les obligations résultant d'un engagement militaire ;

De afwezigheidstermijnen worden berekend van datum tot datum indien de afwezigheid een onafgebroken duur bedraagt en op de eenvormige basis van dertig dagen per maand, wanneer de door diensthervattingen gescheiden afwezigheidsdagen moeten worden samengeteld.

De personeelsleden afwezig wegens ziekte of gebrekkigheid zijn aan het toezicht van de door de Administratieve Gezondheidsdienst aangewezen geneesheer onderworpen.

Zij hebben recht op hun normale activiteitsbezoldiging onder aftrek van de vergoedingen die hun krachtens de verzekering tegen ziekte en invaliditeit of krachtens de verzekering tegen arbeidsongevallen zijn verschuldigd.

Art. 30. De administratieve stand der voor het vervullen van militieplichten in vreedstijd opgeroepen personeelsleden wordt bepaald overeenkomstig de bepalingen waarbij de toestand der in dezelfde omstandigheden verkerende rijkspersoneelsleden wordt geregeld.

Art. 31. De onder 1° van artikel 29 bedoelde schorsing is een ordemaatregel, welke door de secretaris wordt genomen telkens als het belang van de dienst of van het publiek eist dat een personeelslid buiten het secretariaat wordt gehouden.

Binnen de maand na de uitspraak, moet ze door de Raad bekrachtigd worden, die eventueel beslist ook de uitbetaling der wedde te staken. Ze zal slechts bij beslissing van de Raad langer dan drie maanden mogen duren. Op aanvraag van de betrokkene, zal deze beslissing om de drie maanden door de Raad moeten worden herzien. Het personeelslid moet eerst door de Raad gehoord of ondervraagd worden.

Wanneer de schorsing op de secretaris betrekking heeft wordt ze door de Koning uitgesproken, waarbij de betrokkene eerst door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid dient te worden gehoord of ondervraagd.

Art. 32. De personeelsleden kunnen zonder opzegging door de over de benoemingsmacht beschikkende overheid onder de door deze laatste bepaalde voorwaarden ter beschikking worden gesteld :

- 1° wegens ontstentenis van betrekking of wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst ;
- 2° wegens een bijzondere opdracht ;
- 3° wegens ziekte of gebrekkigheid, welke niet de definitieve dienstongeschiktheid maar wel langere dan de onder 2° van artikel 29 bepaalde afwezigheden met zich brengt ; zo ook wanneer het personeelslid in de loop van een tijdperk van tenminste twee jaren in één of verscheidene malen een totaal aantal dagen afwezigheid of terbeschikkingstelling wegens ziekte of gebrekkigheid heeft verkregen, dat de helft van het aantal dagen van het betrokken tijdperk overschrijdt ;
- 4° wegens persoonlijke aangelegenheden ;
- 5° om aan de uit een militaire verbintenis voortspruitende verplichtingen te voldoen ;

6° pour exercer au Congo ou dans les territoires sous mandat, des fonctions relevant d'un service public ou d'un organisme exploitant des services d'utilité publique.

Art. 33. Pendant un an, les agents mis en disponibilité, conformément au 1° de l'article précédent, jouissent d'un traitement d'attente égal au dernier traitement d'activité.

Pendant deux ans, les agents mis en disponibilité, conformément au 3° de l'article précédent, peuvent bénéficier d'un traitement d'attente égal à 50 p.c. du dernier traitement d'activité, y compris les allocations qui y étaient incorporées. De ce montant, il faut déduire ensuite les indemnités dues par l'assurance maladie-invalidité ou l'assurance accidents du travail.

Les sommes allouées aux agents mis en disponibilité subissent les mêmes variations que les sommes allouées au même titre aux agents en activité de service.

Art. 34. Les agents mis en disponibilité, conformément aux 3°, 5° et 6° de l'article 32, conservent leurs titres à l'avancement.

Art. 35. Doivent être d'office et sans préavis démis de leurs fonctions :

- 1° les agents dont la nomination n'est pas régulière ;
- 2° ceux qui cessent de répondre aux conditions fixées à l'article 1er, littéras a, c, d, du présent statut ;
- 3° ceux qui, après absence autorisée, négligent, sans motif valable, de reprendre leur service ;
- 4° ceux qui, sans motif valable, abandonnent leur poste et restent absents pendant plus de cinq jours ;
- 5° ceux qui contreviennent à l'alinéa 1er de l'article 9 de l'arrêté royal du 2 octobre 1937, portant statut des agents de l'Etat ;
- 6° ceux qui, sans motif valable, ne se conforment pas aux dispositions de reprise de fonctions, stipulées en application de l'article 32 ;
- 7° ceux qui se trouvent dans les cas déterminés par la loi ou par le Roi, où l'application des lois civiles et pénales entraîne la cessation des fonctions ;
- 8° ceux qui, en activité de service ou en disponibilité, sont atteints d'une invalidité prématurée dûment constatée et les mettant hors d'état de remplir leurs fonctions d'une manière complète, régulière et continue ;
- 9° ceux dont l'inaptitude professionnelle est constatée par l'attribution consécutive de deux mentions de signalement "mauvais".

6° om in Kongo of in de mandaatgebieden een ambt uit te oefenen bij een instelling die diensten van algemeen nut exploiteert.

Art. 33. Gedurende één jaar genieten de personeelsleden, ter beschikking gesteld overeenkomstig 1° van vorig artikel, een wachtgeld gelijk aan de laatste activiteitswedde.

Gedurende twee jaar, kunnen de personeelsleden, ter beschikking gesteld, overeenkomstig 3° van vorig artikel, een wachtgeld genieten gelijk aan 50 t.h. van de laatste activiteitswedde, met inbegrip van de hierin opgenomen vergoedingen. Van dit bedrag dienen vervolgens de krachtens de verzekering tegen ziekte en invaliditeit of krachtens de verzekering tegen arbeidsongevallen verschuldigde vergoedingen te worden afgetrokken.

De sommen toegekend aan de ter beschikking gestelde personeelsleden ondergaan dezelfde schommelingen als de sommen toegekend met hetzelfde doel aan de personeelsleden in actieve dienst.

Art. 34. De personeelsleden ter beschikking gesteld, overeenkomstig 3°, 5° en 6° van artikel 32, behouden hun rechten op bevordering.

Art. 35. Ambtshalve en zonder opzegging, moeten uit hun ambt worden ontslagen :

- 1° de onregelmatig benoemde personeelsleden ;
- 2° zij die niet meer voldoen aan de bij artikel 1, lid a, c, d, van onderhavig statuut gestelde voorwaarden ;
- 3° zij die na geoorloofde afwezigheid zonder geldige reden hun dienst niet hervatten ;
- 4° zij die zonder geldige reden hun post verlaten en gedurende meer dan vijf dagen afwezig blijven ;
- 5° zij die het eerste lid van artikel 9 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, houdende statuut van het rijkspersoneel, overtreden ;
- 6° zij die zich zonder geldige reden niet schikken naar de bij toepassing van artikel 32 bedongen voorwaarden inzake diensthervatting ;
- 7° zij die zich in de bij de wet of door de Koning bepaalde gevallen bevinden, waarin de toepassing der burgerlijke en strafwetten de ambtsneerlegging ten gevolge heeft ;
- 8° zij die in actieve dienst of terbeschikkingstelling het slachtoffer worden van een behoorlijk vastgestelde vroegtijdige invaliditeit, waardoor zij niet meer in staat zijn hun ambt volledig, geregeld en onafgebroken te vervullen ;
- 9° zij waarvan de beroepsongeschiktheid is vastgesteld, door het toekennen van twee achtereenvolgende signalementsvermeldingen "slecht".

La démission d'office du secrétaire en application du 5° du présent article est toujours prononcée conformément aux dispositions de l'article 107 bis de l'arrêté royal du 2 octobre 1937, portant statut des agents de l'Etat.

Art. 36. L'âge de la retraite est fixé uniformément à 65 ans.

Il entraîne également la cessation définitive des fonctions, sans préavis.

CHAPITRE X - Dispositions finales

Art. 37. Les articles 1er, f et g, 3 à 7, 14 à 18 et 25 ne sont pas applicables au secrétaire.

Art. 38. Le présent arrêté entre en vigueur le premier jour du mois qui suit sa publication au Moniteur belge.

Art. 39. Notre ministre de l'Emploi et du Travail est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 29 juin 1961.

BAUDOUIN.

Par le Roi :

Le Ministre de l'Emploi et du Travail,

L. SERVAIS.

Het ontslag van ambtswege van de secretaris bij toepassing van 5° van dit artikel wordt steeds uitgesproken overeenkomstig de bepalingen van artikel 107 bis van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende statuut van het Rijkspersoneel.

Art. 36. De pensioengerechtigde leeftijd is eenvormig vastgesteld op 65 jaar.

Hij heeft eveneens de definitieve ambtsneerlegging zonder opzegging ten gevolge.

HOOFDSTUK X - Slotbepalingen

Art. 37. De artikelen 1, f en g, 3 tot 7, 14 tot 18 en 25 zijn niet op de secretaris toepasselijk.

Art. 38. Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand na die waarin het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Art. 39. Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 29 juni 1961.

BAUDOUIN.

Van Koningswege :

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

L. SERVAIS.